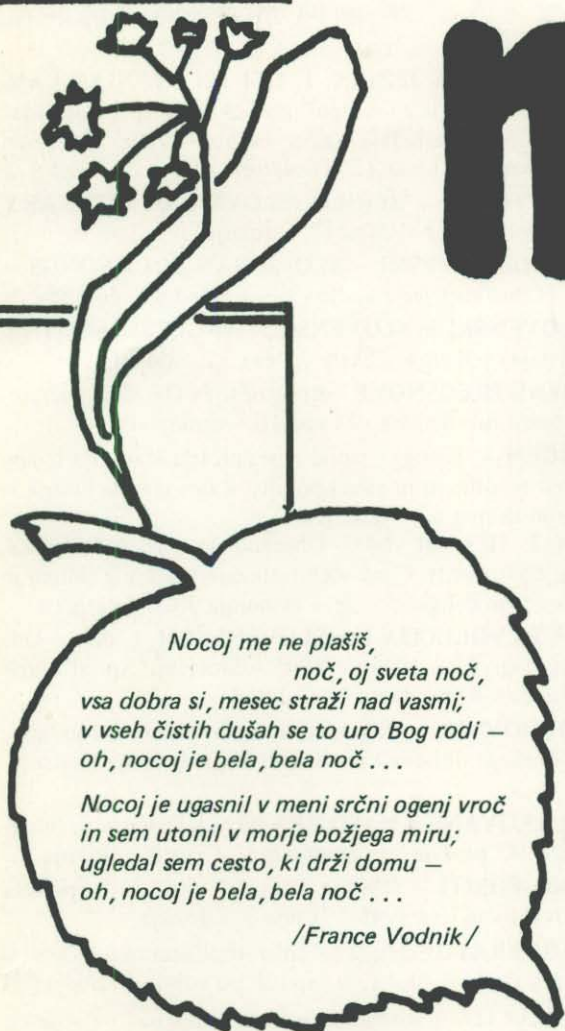

misli

*Nocoj me ne plašiš,
noč, oj sveta noč,
vsa dobra si, mesec straži nad vami;
v vseh čistih dušah se to uro Bog rodi —
oh, nocoj je bela, bela noč . . .*

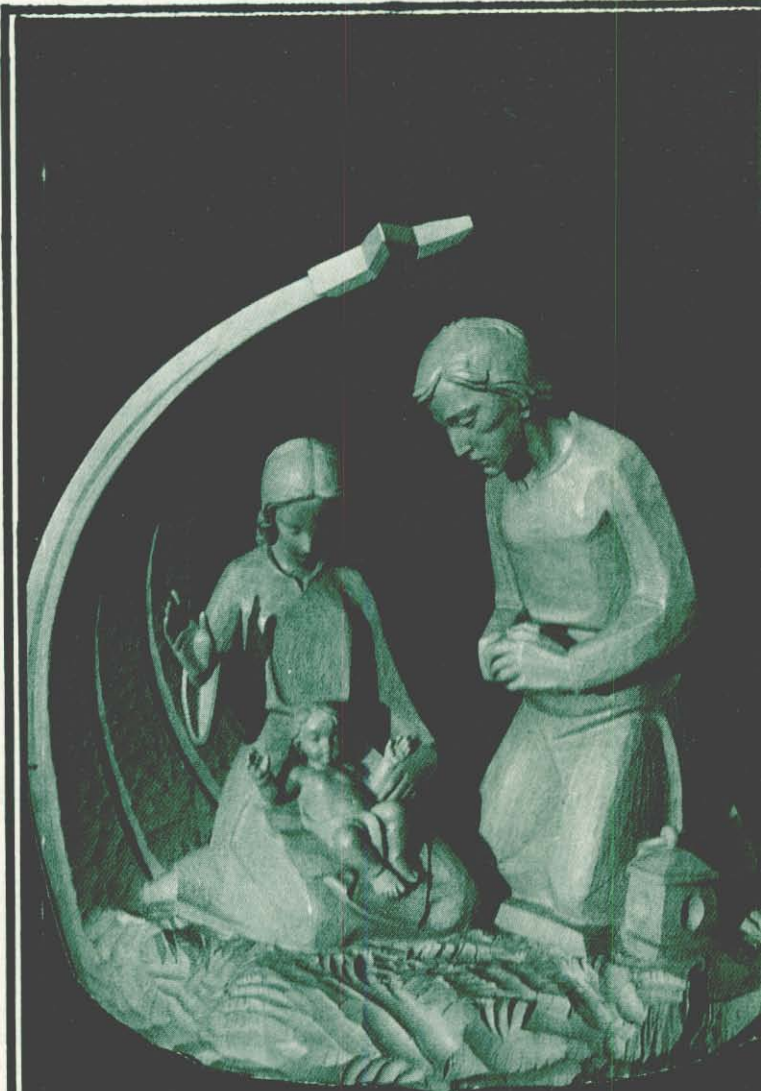
*Nocoj je ugasnil v meni srčni ogenj vroč
in sem utonil v morje božjega miru;
ugledal sem cesto, ki drži domu —
oh, nocoj je bela, bela noč . . .*

/France Vodnik/

Slovenija

Moja dežela

THOUGHTS
LETO—YEAR 38
DECEMBER
1989

Naslovna stran: Jaslice, stare ali moderne, so del slovenskega božiča. Te je v Selah na Koroškem slikal za božično voščilnico Vinko Zaletel.

+ + +

NEDAVNO sem dobil pismo, v katerem mi rojak zagrenjeno očita vse mogoče, med drugim tudi to, da ne držim besede. "Postali ste pravi politik. Obljubili ste izdajanje MISLI na začetku meseca, pa so še vedno pozne . . ." Politiki so res znani po neizpolnjenih obljubah. Zase pa smem reči, da sem vljudnemu opravičenju zaradi zakasnelosti mesečnih izdaj takrat iskreno in iz srca dodal, da bom skušal storiti vse, da bi prišle MISLI v prvo polovico vsakega meseca. Žal se mi ta želja pri najboljši volji v tem letu ni izpolnila. Moje glavno delo je pač dušnopastirsko (in za nekaj časa sem v njem spet sam), na MISLIH delam največ ponoči, ko tisti moj očitkar sladko spi, pa seveda tudi precej dnevnih ur gre zanje. A samo nekaj več bolnikov ali pa pogrebov je treba, pa obtičim s časom. Posledica je neizogibna: urednik je spet tarča, da ne drži besede . . .

V prihodnje bom z obljubami bolj previden. Obenem pa sem Bogu hvaležen za zdravje, da sploh še lahko delam. Saj smo spet srečno končali en letnik. Vsem hvala za razumevanje, sodelovanje, dobrotnikom pa za darove, ki nam pomagajo plavati z glavo nad vodo . . . Božji blagoslov vsem!

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Establish- ed) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 15.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škrlić — Cena 12.— dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o tehar- skih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini — Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini — Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

božje

misli

in

človeške

Leto

38

Št.

12

DECEMBER 1989

VSEBINA:

*Mir in vse dobro! — Nekaj
misli naših škofov — stran 321*

Sveta noč — pesem

— Anton Erjavec — stran 322

Sveta noč — legenda

— Selma Lagerlöf — stran 323

Božični spomini

— Ivan Lapuh — stran 325

Nocoj, nocoj ... — pesem

— Silvín Sardenko — stran 325

Čestitke in zahvala

— Marija A. Senčar — stran 326

*"Ko je pri nas stekla zibelka,
smo postali prava družina. ..."*

— P. P. v "Nedelji" — stran 327

Na sveti večer — pesem

— Ljubka Šorli — stran 328

*Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne*

— P. Bazilij — stran 329

Izpod Triglava — stran 332

*Sveto pismo v našem slovstvu —
"Zvezda vzhaja iz Jakoba"*

— P. Tone — stran 334

STENSKI KOLEDAR 1990

— priloga — strani 335–338

Središče sv. Družine, Adelaide

— P. Janez — stran 340

Premakljivi svečnik — roman

— Lojze Kozar — stran 341

Naše nabirke — stran 341

Prišel čas je 'krog božiča ...

— Iz "Naše luči" — stran 342

Središče sv. Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 344

Božič je tu—F. Sodja— stran 345

Z vseh vetrov — stran 346

Kotiček mladih — stran 348

Križem avstralske Slovenije

— stran 349

*Smeh je zdrav celó ob sodobni
ljudski modrosti ... — stran 352*

MIR IN DOBRO VSEM!

Slovenski škofje vsako leto pošljejo božično pismo s čestitkami rojakom po svetu, a k nam pridejo navadno šele potem, ko je decembrska številka že v tisku. Zato tu nekaj misli enega božičnih pisem izpred let, ki pa niso prav nič zastarele.

BOŽIČNI PRAZNIKI nas vedno znova spominjajo na tisti veliki trenutek zgodovine človeštva in vsakega posameznika, ko je Bog "postal človek", deležen lepote in veličine, pa tudi težav in preizkušenj zemeljskega bivanja. Poistovetil se je z vsakim izmed nas in se "nekako združil z vsakim človekom" (Redemptor hominis 8), da bi se lahko tudi sami poistovetili in združili z njim. Pravo veličino našega zemeljskega življenja in poslanstva nam odkriva šele Kristus s svojim učlovečenjem.

Resnica o odrešenju nam pričuje o Očetovi ljubezni, ki se nam je razodela v najvišji meri ravno v Kristusu. Odrešenika Kristusa napovedujejo starozavezni preroki: "Glej, tvoj Rešenik prihaja!" pravi prerok Izaija (62, 11). Odrešenika pričakujejo ljudstva in po njem hrepenijo, Odrešenika oznanijo angeli v božični noči (prim. Lk 2, 11).

Vsebinska odrešenja ni sad človeških prizadevanj, marveč neskončne božje ljubezni do človeka. Odrešenje je potrebno sprejeti, živeti in posredovati drugim.

O d r e š e n j e s p r e j e t i pomeni, da ga človek z odprtim srcem sprejema kot dar in je človekov odgovor znamenje, da ta dar zna ceniti. Kristus sam je dar, ki se človeku popolnoma in nesebično daruje, da bi ga osvobodil in osrečil.

O d r e š e n j e ž i v e t i pomeni, da nas moč vere in krščanskega upanja usposablja, da živimo življenje odrešenega človeka in kristjana.

O d r e š e n j e p o s r e d o v a t i drugim pa pomeni, da tudi sami na neki način postajamo "odrešeniki" in posredniki odrešenja drugim, zlasti bratom in sestrám po veri, po krvi, pa tudi drugače mislečim, ki na različne načine hrepenijo po odrešenju. Današnji svet še posebno potrebuje pričevalcev in posredovalcev odrešenja, saj je Kristusovo odrešilno delo namenjeno tudi ljudem naših časov in razmer.

Praznik Kristusovega rojstva potrjuje in osvetljuje tudi isto vrednoto, ki se imenuje *n a r o d*, z vsem, kar narod pomeni. Kristus je ljubil svoj narod, kateremu je kot prvemu

**SVETA
NOČ**

*Daleč, daleč za polji
pesem zveni,
daleč, daleč za polji
božja ljubezen gori,
daleč, daleč za polji
sveto nebo blešči — —*

*Ali nocoj
so se dalje bleščeče
približale . . .
Mamice deco so svojo
pokrižale,
trudne oči so v zaspancu
zamižale.
In iz daljine bleščeče
pesem prispela je,
gorko čez polja bogata
božja ljubezen zavela je —*

*Tiho, tiho nad nami
pesem zveni,
sladko, sladko nad nami
božja ljubezen gori,
mehko, mehko nad nami
svetlo nebo sloni . . .*

ANTON ERJAVEC

oznanjal blagovest odrešenja, razodel Očetovo ljubezen, bil v njem rojen in zanj tudi umrl. Sprejemal je izročilo judovske preteklosti, jokal je nad Jeruzalemom, nad rojaki po veri, krvi in izročilu, ki niso "spoznali časa svojega obiskanja" in so njega, svojega Odrešenika, zavrgli.

Kršćanstvo je vedno učilo ljudi ljubezni in spoštovanja najprej do lastnega naroda. Kakor se v družini učimo ljubiti in spoštovati najprej svoje najbližje, tako se tudi znotraj lastnega naroda učimo ljubezni in spoštovanja do vsega, kar je naše in domače, hkrati pa spoštujemo in želimo spoznati tudi druge narode in njihove značilnosti. Kdor ne ceni lastnega naroda, ne bo pravilno cenil drugih narodov.

Zgodovina slovenskega naroda je najtesneje povezana s krščansko vero in Cerkvijo. Že od začetkov je v našo zgodovino skupaj z vero utkana tudi krščanska omika. Naš materin jezik in domača kultura sta nam v daljnji in bližnji preteklosti pomagala pri ohranjanju vere in narodnosti.

V zadnjih letih je zavest pripadnosti slovenskemu narodu pri mnogih zbledela bodisi zaradi osebnih razlogov bodisi zaradi zunanjih okoliščin. Toda kdor zanika svoje korenine in se odpoveduje svoji narodni samobitnosti, jeziku, kulturi in zgodovini, nima prihodnosti. Zlasti mlademu rodu je potrebno posredovati globoko spoznanje slovenske preteklosti, da bo nanjo lahko ponosen in hkrati hvaležen, da se je slovenski narod kljub neštetim nevarnostim ohranil do današnjega dne. Naša skupna odgovornost do našega naroda, jezika in kulture, pa tudi do bogatega verskega izročila, zahteva, da vse to posredujemo tudi prihodnjim rodovom.

Naj nas vse ob prazniku Jezusa Kristusa, Odrešenika vseh ljudi in vseh narodov — pa naj bomo v domovini, v zamejstvu ali kjer koli po svetu — objame božji blagoslov miru, ljubezni in prijateljstva. Obhajanje božičnih praznikov po naši stari slovenski navadi naj nas utrdi v krščanski veri in ljubezni do svojega naroda. Še bolj naj nas poveže med seboj in z vsemi ljudmi dobre volje vseh narodnosti in prepričan, saj smo vsi vključeni v božično željo: **MIR IN DOBRO VSEM!**

**NAJ VAM NOVOROJENO BOŽJE DETECE
PODELI OBILICO BOŽIČNIH MILOSTI
TER VAS OBILNO BLAGOSLAVLJA
V LETU GOSPODOVEM 1990!**

**To želi vsem uredništvo in uprava MISLI.
Enako Vaši slovenski dušni pastirji, sestre
in posinovljeni misijonarji.**

SVETA NOČ

KO mi je bilo pet let, me je mučila velika skrb. Lahko rečem, da do takrat nisem imela večje. To je bilo v času, ko je umrla naša stara mama. Vedno je sedela na zofi v svoji sobi in nam pripovedovala pravljice. Nič drugega se ne spominim kakor to, da je sedela tam in pripovedovala, od jutra do večera. Otroci smo tiho sedeli okrog nje in poslušali. To je bilo čudovito življenje in najbrž ni bilo nikjer otrok, ki bi jim šlo tako dobro kakor nam.

Ne spominjam se dobro podobe naše stare mame. Vem le, da je imela lepe in čisto bele lase, da je hodila upognjeno in da je zmeraj sedela tam in pletla nogavice. Spominjam se tudi, da mi je vedno, kadar je končala pravljico, položila roko na glavo in rekla:

"In vse to je tako res, kakor vidim jaz tebe in ti mene."

Spominjam se tudi, da je znala lepo peti, toda pela je bolj poredko. Ena njenih pesmi je pripovedovala o vitezu in morski deklici, na koncu vsake kitice pa je bil pripev: "Hladno piha, hladno piha čez široko morje..."

Spominjam se molitvice, ki me jo je naučila, in nekaj vrstic iz psalmov. Zgodbic, ki nam jih je pripovedovala, se spominjam zelo nejasno. Ena pa mi je ostala tako dobro v spominu, da jo lahko še vedno povem. To je zgodba o Kristusovem rojstvu.

Vidite, to je skoraj vse, kar še vem o naši stari mami. Spominjam pa se tudi velike bolečine, ko je za vedno odšla. Spominjam se jutra, ko je bila njena zofa prazna in nismo si mogli predstavljati, kako bo, ko se bo dan nagnil v večer. Tega ne bom mogla nikoli pozabiti.

Spominjam se tudi, da so nas otroke pripeljali, da bi pokojnici poljubili roko. Seveda smo se bali, pa nam je nekdo rekel, da se zdaj stari mami lahko poslednjič zahvalimo za vse veselje, ki nam ga je prinašala. In spominjam se, kako so pravljice in pesmi odšle iz hiše, zaprte v dolgo, črno krsto. In nikoli več se niso vrnile.

Spominjam se, da je nekaj pomembnega odšlo iz našega življenja. Bilo je kot bi se zaprla vrata v prelep začaran svet, v katerega smo lahko nekoč vstopali, kadar se nam je zahotelo. Zdaj pa ni bilo nikogar več, ki bi nam odprl vrata.

In spominjam se, da smo se otroci počasi naučili igrati z igračkami in punčkami in živeti tako kakor drugi. Lahko bi se zdelo, da stare mame ne pogrešamo.

več, ker se je nismo več spominjali. Toda še danes, po štiridesetih letih, ko sedim tu in zbiram legende o Kristusu, ki sem jih slišala tam na Jutrovem, se zgodba o Jezusovem rojstvu, ki mi jo je pripovedovala stara mama, oglašja v meni. Zamikalo me je, da jo še enkrat povem in uvrstim v svojo zbirko.

Na sveti večer so se vsi odpeljali v cerkev in doma sva ostali sami s staro mamo. V vsej hiši sva bili čisto sami. Nisva se mogli peljati z drugimi, ker je bila stara mama prestara, jaz pa premajhna. Obe pa sva bili žalostni, ker nisva mogli k polnočnici. Ko sva tako čisto sami sedeli, je začela stara mama pripovedovati:

Nekoč je bil mož, je začela, ki je šel v temno noč, da bi si izposodil ognja. Šel je od hiše do hiše in trkal.

"Ljudje božji, pomagajte mi," je prosil. "Moja žena je pravkar rodila in zakuriti moram, da bom ogrel mamega."

Toda bila je trda noč, vsi so spali in nihče se mu ni oglasil.

Mož je hodil in hodil. Končno je v daljavi zagledal odsvit ognja. Hitel je tja in videl, da ogenj gori na prostem. Čreda ovac je ležala okoli njega in spala, star pastir pa je varoval čredo. Ko se je mož, ki je iskal ogenj, približal, je opazil, da pastirju ob nogah ležijo trije veliki psi. Ob njegovem prihodu so se zbudili in široko razklenili zobate čeljusti, kakor bi hoteli lajati, slišati pa ni bilo nobenega glasu. Mož je videl, kako se jim je naježila dlaka na hrbtu in kako so se jim v svitu ognja bleščali zobje. Eden je šavnil po njegovi roki, drugi se mu je obesil na vrat. Toda zgodilo se je nekaj

nenavadnega: mož ni bil ranjen in ni čutil nobene bolečine. Hotel je naprej, da bi dobil ogenj, zaradi katerega je prišel, ovce pa so ležale tako tesno druga ob drugi, da ni mogel mimo. Tedaj je stopil prvi na hrbet in po drugih stopal naprej. Nobena žival se ni niti premaknila.

Dotlej je stara mama lahko nemoteno pripovedovala, zdaj pa se nisem mogla premagati, da je ne bi prekinila.

"Zakaj pa se niso premaknile, stara mama?" sem vprašala.

"Čez čas boš zvedela," je rekla stara mama in nadaljevala zgodbo.

Ko je mož prišel do ognja, ga je pastir pogledal. Bil je star in čemerjen človek, godrnjav in trd do ljudi. Ko je zagledal tujca, je zagrabil dolgo in ostro palico, s katero je varoval čredo, in jo zagnal vanj. Palica je žvižgaje poletela proti možu, toda tik pred njim je zavila in odletela mimo njega daleč na polje.

Ko je stara mama prišla do tukaj, sem jo spet prekinila:

"Stara mama, zakaj palica ni zadela moža?"

Toda stara mama se ni pustila zмести. Nič mi ni odgovorila, temveč je nadaljevala zgodbo.

Zdaj je prišel mož do pastirja in rekel:

"Dobri prijatelj, pomagaj mi in mi posodi malo ognja. Žena je pravkar rodila in zakuriti moram ogenj, da se bo mali ogrel."

Pastir bi bil najraje rekel ne, ko pa je pomislil, da psi niso napadli moža, da ovce niso zbežale pred njim in da ga njegova palica ni zadela, mu je postalo nekoliko tesno. Ni si upal odkloniti prošnje.

"Vzemi, kolikor potrebuješ," je rekel možu.

Toda ogenj je skoraj pošel. Ni bilo več polen in dračja, temveč samo velik kup žerjavice, tujec pa ni imel niti lopate niti vedra, da bi v njem odnesel žerjavico.

Pastir je to videl, pa mu je le rekel: "Vzemi, kolikor potrebuješ!" In bil je vesel, da mož ne bo mogel odnesti ognja. Mož pa se je prav tedaj sklonil, zajel žerjavico z golimi rokami in si jo naložil v plašč. In oglje ga ni opeklo, ko se ga je dotaknil, in ni prežgalo plašča, temveč ga je odnesel, kakor bi nosil orehe ali jabolka...

Zdaj sem jo že tretjič prekinila.

"Stara mama, zakaj oglje ni hotelo opeči moža?"

"Boš že slišala," je rekla stara mama in pripovedovala dalje.

Pastir je bil zloben in godrnjav mož, ko pa je to videl, je začel razmišljati in se čuditi.

"Kakšna noč pa je to, ko psi ne grizejo, ovce se ne plašijo, ostra palica ne mori in oglje ne žge?"

Poklical je tujca nazaj in ga vprašal:

"Kakšna noč je to, da ti vse stvari izkazujejo usmilenje?"

Mož pa je rekel: "Ne morem ti povedati. Pridi in poglej!" In hotel je iti svojo pot, da bi prižgal ogenj ter ogrel ženo in otroka.

Pastir pa si je mislil, da ga ne sme izgubiti izpred oči, dokler ne izve, kaj vse to pomeni. Vstal je in šel za njim, dokler ni prišel do kraja, kjer je bil tujec doma. Videl je, da mož nima niti koče, v kateri bi stanoval, temveč z ženo in otrokom bivata kar v skahnati votlini, kjer ni bilo nič drugega kakor gole in mrzle stene.

Pastir je menil, da bo ubogi nedolžni otročiček morda zmrznil v votlini. Čeprav je bil trd mož, ga je to pretreslo in sklenil je otroku pomagati. Z rame je snel torbo in iz nje vzel mehko belo ovčje krzno. Dal ga je možu in rekel, da bi z njim lahko postlal otročičku.

V trenutku, ko je pokazal, da je tudi on lahko usmiljen, so se mu odprle oči in videl je, česar doslej ni videl ter česar doslej ni slišal. Okrog njega so stali majhni angeli s srebrnimi krili. Vsak je držal v rokah violino in vsi so peli z zvonkimi glasovi, da se je nocoj rodil Zveličar, ki bo svet odrešil njegovih grehov.

Tedaj je razumel, zakaj so v tej noči vse stvari tako vesele in da nihče ni hotel nikomur storiti nič žalega. Toda angeli niso stali samo okrog pastirja, temveč jih je videl povsod. Sedeli so v votlini, sedeli so na obronkih gore in letali pod nočnim nebom. Velike trume so bile in so plavali mimo, se ustavili in pogledali Otroka.

Vsepošod je bilo samo vriskanje, rajanje in veselo petje. In vse to je pastir videl v temni noči, prej pa ni mogel videti ničesar. Tako vesel je bil, da so se mu odprle oči, da je padel na kolena in se zahvalil Bogu.

Ko je stara mama prišla do tod, je vzdihnila in rekla:

"Kar je videl pastir, lahko vidimo tudi mi, kajti vsako božično noč angeli letajo pod nebom. Le opaziti jih je treba."

Potem mi je položila roko na glavo in rekla:

"To si moraš zapomniti, kajti tako res je, kakor te vidim tukaj in ti mene. Ne gre za luči in ognje, ne gre za mesec in zvezde. Edino, kar potrebujemo, so oči, ki lahko vidijo to božjo lepoto."

SELMA LAGERLÖF
Prevedel M. K.

DAN pred svetim večerom je šel oče v gozd po lepo smrekico. Šele pozno zvečer, ko je vas zajela spokojna tema in tišina, jo je prinesel domov. Gorje ti-stemu, ki bi ga gozdar zalotil pri tem delu, četudi v svojem lastnem gozdu. Je bilo pač v letih po vojni, ko so nas uvajali v novo stvarnost. Vendar smrekica ni manjkala v nobeni hiši.

Naslednji dan je mati že zarana začela peči dobrote kot le malokdaj v letu. Najbolj mi je v nos udarjal vonj orehove potice. Oče je postoril le še kakšna manjša dela, njegovo kovaško kladivo pa ta dan ni pe-lo svoje vsakdanje pesmi.

Ko je mrak legel na vas, je oče postavil smrekico v bogkov kot. Mati je prinesla iz sobe nekaj lepih sre-brnih in zlatih papirčkov, ki jih je hranila od čokola-de ali zavitih bonbonov, če je kdaj nam otrokom kdo od obiskovalcev kaj prinesel iz mesta. V lesketajoče se papirčke smo zavili orehe in jih razobesili po dre-vescu. Kakšno veselje je bilo, ko nam je mati pokazala prave bonbone, ki jih je skrivaj hranila za to priliko. Tudi te smo obesili na smrekico.

Božični spomini

IVAN LAPUH

Jaslice smo imeli skromne, brez kipcev. Le iz pa-pirja izrezane figurice smo postavili po mahu, ki ga je oče že predčasno prinesel iz gozda. Tudi papirnata zvezda repatica ni manjkala.

K polnočnici smo šli vsi skupaj. Ob gledanju velikih in lepih jaslic pri oltarju se na spanje nisem niti spom-nil. Še najmanj takrat, ko so zabučale tudi orgle in je po cerkvi donela pesem: Sveta noč, blažena noč . . .

Na božično jutro so me pustili, da sem spanje malo podaljšal. Starejša brat in sestra, ki sta šla zjutraj v šo-lo, sta morala vstati dosti bolj zgodaj. Jaz pa sem od-korakal v šolo šele popoldan.

Dan na dan sem imel za malico le kruh, ta dan pa mi je dala mati s seboj kos božične potice. Nisem ve-del, ali naj jem ali ga pustim v torbi, kajti tako raz-košne malice me je bilo pred sošolci kar malo sram. Posebno tisti otroci iz družin, ki jim Božič ni pome-nil veliko, so se radi zagledali v praznično malico in z očmi hlatali po moji potici. Pouka prosti smo bili le ob nedeljah in seveda v počitnicah; zakaj lepi bo-žični dan ni bil takšen kot so nedelje, si otroci ni-smo znali odgovoriti. — — —

Od takrat je minilo že veliko Božičev — največ od njih brez smrekice pod bogkovim kotom, saj ni več družine, ki bi se srečna zbrala ob njej: Ni več očeta, da bi prinesel smrekico, ne matere, da bi spekla po-tico, otroci pa smo se raztepli po svetu. Topel spom-in na davni, prelepi družinski Božič pa še živi v srcu. Najbrž tudi tebi, ki bereš te moje mladostne spomine . . .

NOCOJ, NOCOJ

Nocoj, nocoj je sveta noč,
Marija hodi mimo koč.
Kdor ni doma, naj gre domov:
Marija nese blagoslov . . .

Silvin Sardenko

Domači
zimski motiv,
da ne bomo
pozabili
na bele Božiče
naše mladosti . . .

Čestitke in zahvala

Bližajo se prazniki in zopet bo leto za nami. Vsakdo izmed nas te dni premišljuje, ali je to leto bilo dobro ali slabo. Za nekatere je bilo polno sreče in uspeha, za druge polno žalosti in včasih celo obupa. A za vsakim dežjem je še vedno posijalo sonce, zato s tem upanjem in z mnogo ljubezni, dobre volje in medsebojnega razumevanja praznujmo Kristusovo rojstvo – Božič. Vstopimo v novo leto polni novih moči in ponosa, kajti, kot Slovenci v Avstraliji, smo v letu 1989 dosegli največ, kar je mogoče.

Naš dragi slovenski jezik se poučuje v osnovni in srednji šoli, sedaj pa tudi na univerzi. Jezik naših prednikov je uradno priznan v naši novi domovini Avstraliji in prišel bo čas, ko nam ne bo več potrebno opisovati, če nas bo kdo vprašal, odkod smo doma. Čim bomo rekli: SLOVENEK SEM!, bodo vedeli za deželo, za narod, za jezik, za kulturo in za uspehe vseh nas.

Poleg toliko lepih kulturnih prireditev v letu 1989, je bil za nas Slovence velikega pomena tudi 11. maturantski ples v prostorih Slovenskega društva Sydney. Veliko maturo so končali: Tanya Barič, Tony Bulovec, Lydia Malevich, Jože Marinč, David Novak, Sonia Novak, Diana Petrevski, Tony Špiclin in Marija Vojska.

Letošnji mali maturantje pa so: Ana Bolko, Tanya Brežnik, Dennis Cesar, Mojca Debevec, Robert Erzeitič, Venessa Fabjančič, Robert Gašpersič, Vida Istenič, Marianne Kos, Betty Lovrenčič, Karel Lukežič, Vesna Lukežič, Denise Matuš, Karel Okorn, Wendy Troloslavič, Daniel Valenčič in Ingrid Žarn.

Zaradi omejitve prostora ne moremo imenovati tudi vseh najboljših učencev.

Čestitam vsem k njihovemu trdemu delu, uspehu in pogumu, da so kljub vsemu vztrajali in redno obiskovali slovenski pouk. Staršem izražamo veliko občudovanje za vsa čakanja ob sobotah, učiteljicam pa seveda zahvalo za obilico potrpljenja.

Naši pridni najmlajši učenci treh razredov Slomske šole verskega središča v Merrylandsu imajo res lepe zglede.

Ob tej priliki posebna zahvala vsem, ki ste nas z veliko ljubeznijo do materinega jezika podprli pri radiothonu, ko smo nabirali denar za nadaljevanje študija slovenščine na Macquarie univerzi. Naj ob tem omenim, da je vodstvo univerze za External Studies (torej tudi za študij slovenščine) podaljšala dobo vpisa do 15. januarja 1990. Torej se novi slušatelji še vedno lahko priključite. Pokličite na telefonsko številko (02) 805 7111, ali (02) 523 5310, ali pa pišite na: Registrar, Macquarie University, Sydney, N. S. W. 2109. Dobili boste vse potrebne informacije.

Dragi rojaki iz Adelaide, Brisbane, Canberre, Geelonga, Melbourne, Newcastla, Sydneya, Wodonge, Wollongonga . . . iz vse Avstralije, od kjer koli ste nas podprli s finančno pomočjo, ko smo zbirali potrebno vsoto: Za vse darove in dobre želje ISKRENA ZAHVALA! Vsem želimo BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ in DOBRO NOVO LETO 1990 – z željo, da se še bolj povežemo med seboj in pomagamo drug drugemu.

Za Slovenski Sklad na Macquarie Univerzi
MARIJA A. SENČAR, predsednica

Zdi se mi, da je bilo pred nekako sto leti v naših krajih po deželi življenje tako, kot je v svoji zgodbi pripovedovala že pred nekaj desetletji umrla stara ženica. Kakšen zgled potrpljenja današnjim mladim poročnim parom, ki jim je tako hitro vse pretežko in vzrok za ločitev. Takole je obujala spomine:

KO se je na vasi začelo šušljati, da se bom poročila, mi je tu in tam namignila prijateljica ali izkušena žena, naj le dobro premislim: Ženinova mati je menda huda žena in boji se je njen mož, tudi sin — moj ženin, ter skoraj vsi sosedje . . . Malo me je le skrbelo, mislila pa sem: "Morda pa me zavidajo." Moj ženin je bil postaven fant in njegova kmetija ena najlepših na

vasi. Rada sva se imela in delo na kmetiji me je silno veselilo.

Kmalu sem uvidela, da svarila niso bila čisto neutemeljena. Ko me je peljal predstaviti svoji materi, je bila zelo hladna in redkobesedna. Dala mi je čutiti, da imajo veliko kmetijo, veliko dela, a vse to vodi ona. Jaz sem bila doma le iz male kmetije.

Navada je bila tedaj, da so svatje po poroki spremeljali novoporočenca na ženinov dom. Na pragu jih je pričakala ženinova mati s hlebom kruha v rokah, na njem pa je bil ključ. Nevesta je pokleknila na prag in iz materinih rok prejela to tako pomembno darilo. Z blagoslovljeno vodo ji je mati naredila na čelo križ. Rekli so, da nekatera mati niti ni pustila snahi poklekniti na prag, kar objela jo je, blagoslovila in peljala v hišo. — Drugače je bilo pri meni. Ljudje so opazili, v kaki zadregi sva bila z možem, ko se mati ni zganila in me je pustila klečati na pragu trenutke, ki so se mi zdeli cela večnost . . . Že tedaj sem sklenila, da se ne bom kazala užaljeno, pa naj me ponižuje kolikor se ji hoče. Ne bom se postavljala kot gospodinja, le v pomoč ji hočem biti.

Življenje je steklo na mojem novem domu. Bilo je res trdo, dela je bilo čez glavo. Potrudila sem se biti hiši v korist. Mati me sicer ni kregala, saj tudi ni imela za kaj, a bila je hladna. Mož in oče sta bila zadovoljna, pri sosedu me je oče celo pohvalil.

Čez dobro leto, ko sem pričakovala prvega otroka, pa se je zgodilo, da je mati hladno a odločno vprašala, ali sem že kaj pomislila, kam bom šla sedaj,

„Ko je pri nas stekla zibelka, smo postali prava družina“

ko bom dobila otroka. Doma to ne more biti, saj še tako komaj gre z delom, na njo pride že tako preveč. Najbolje, ko bi šla domov. — Vsi smo seveda ugovarjali. Moja teta bi bila pripravljena priti na pomoč. A vse je bilo zaman.

Ko so bila dela na polju postorjena in sva neki dan bili s taščo sami doma, mi je kratko velela, da sedaj kar lahko odidem. Pobrala sem nekaj malenkosti in odšla v uro oddaljeno domačo vas. Ob misli, da se moj prvorojeni otrok ne bo smel roditi pod domačo streho, so mi vso pot silile solze v oči. Objokana sem stopila v hišo in se brez besed vrgla materi okrog vratu. Zelo redko sem ji kaj potožila, a ona je vedela vse. Neprestano je ponavljala: "Nič si ne stori iz tega, saj si naša, vsi smo te tako veseli." Preživela sem res lepe dni v domači hiši. Nič mi niso pustili pomagati pri delu, rekli so, da imam počitnice. Najmlajši brat mi je vsak dan prinesel najlepše jabolko, ki ga je staknil v shrambi. Nepopisno je bilo veselo, ko se je rodil otrok, krepak deček. Vse ga je bilo veselo. Na krstitev sta prišla tudi moj mož in njegov oče. Oba očeta sta takoj postala velika prijatelja. Veselilo ju je, da mladi dobro gospodarimo. Bil je skromen domači praznik.

Po nekaj tednih je prišel po naju moj mož. Z domačim kolesljem naju je zapeljal pred hišna vrata. Malemu smo postlali v pleteno košarico in jo postavili v zapček. Bil je zelo miren otrok. Mati ni bila za to, da bi v hiši stala zibelka. "Je samo nastava, ki se ji moraš umikati," je kratko rekla. Delo je steklo po stari poti, za otroka sem imela kaj malo časa.

Le nekaj dni je še manjkalo do božiča, ko me je mati prišla klicat, naj grem z njo na podstrešje. Iz temnega kota sva zvekli staro zibelko in jo prenesli v vežo. Rekla mi je, naj jo umijem. Ko je bila očiščena, se je videlo, da je bila kar v dobrem stanju in tudi lepa. Prenesli sva jo v sobo. Ne vem, kdaj je mati pripravila vse, kar spada v zibelko. Sama jo je postlala in položila otroka vanjo.

Tako je pri nas za božič "stekla zibelka". Sploh se je mati te dni pred prazniki močno spremenila. Postala je tudi bolj zgovorna. Neopazno sem jo našla, ko se je, sklonjena nad košarico, polglasno pogovarjala z malim. Nerada je do sedaj videla, če sem se kaj vrtela pri ognjišču — to je bila samo njena pravica, sedaj pa mi je tu in tam naročila, naj kaj skuham.

Ko smo na sveti večer po stari navadi škropili in kadili, je poleg pogrnjene mize, na kateri so bili trije prekrižani hlebi kruha, stala tudi zibelka. Molili smo

vse tri dele rožnega venca. Blizu zibelke je mati postavila svoj stol, pri katerem je med molitvijo klečala. Po večerji je vzela iz skrinje svojo boljso ogrinjalno (hadra se je po domače imenovala) in jo dala meni za polnočnico, "ker je topla". Dobrodušno je rekla, naj le gremo k polnočnici vsi, ona pa bo doma varovala hišo in malega.

Kar se ni posrečilo nam odraslim z vso potrpežljivostjo in prizadevnostjo, je pri moji tašči doseglo to ljubeznivo dete, ki je brez besede tako glasno klicalo iz svoje zibelke. Naša mati je postala kar naenkrat dobrodušna "babica", ki je pestovala in čuvala še mlajše, ki so bili pod to streho rojeni.

Tako je končala zgovorna starka svoje pripovedovanje. Meni pa se je ob njenem pripovedovanju porodila misel: "Saj je tudi Bog sam moral postati človeški otrok, da je ogrel hladna srca Adamovih potomcev. Pri jaslicah smo postali velika, božja družina . . ."

P. P. v "Nedelji"

NA SVETI VEČER

Tisoč oči,
tisoč otroških oči
se v jaslice bajne
na sveti večer
smeji.

Na mahu ovčice,
pod bregom plot,
ob ognjih pastirčki,
tu mlin, tam hlod,
po hribčkih stezice,
most preko vodice
in s peskom posuta
do hlevčka pot.

A v hlevčku Marija
in Jezus, njen Sin . . .

Devici ob strani
Jožef kleči
in Detece gleda,
ga hudega brani.
Za njimi voliček,
pa sivi osliček.
In Jezuščku v jaslih ni mraz.

O, jaslice mile!
Vaš nežni kras
nebesa pričara
pred tisoč oči,
pred tisoč otroških oči . . .

LJUBKA ŠORLI

Jaslice v lurški votlini našega melbournskega središča
/Foto Sr. Petra/

KAR prehitro smo se znašli na pragu božičnih praznikov in advent hitro mineva. Tudi letos jih bomo kot kristjani preživel v povezavi z bogoslužjem, v Melbournu — če le mogoče — s slovenskim v Kew in ob toplih spominih na praznike naše mladosti.

Tu pa je naš letošnji **BOŽIČNI SPORED**:

MELBOURNE, Sv. Ciril in Metod v Kew:

Nedelja 24. decembra in obenem vigilija Božiča. Običajni nedeljski urnik maš — ob osmih in ob desetih. Pred obema mašama prilika za božično spoved, ki jo le izrabite, da bo zvečer pred polnočnico manj navala. Ne pozabite tudi, da sem letos žal sam.

Prilika za božično spoved je skozi vso nedeljo, samo pokličite patra v Baragovem domu. Zvečer je spovedovanje od devetih do deset minut do polnoči. V lepem vremenu bo polnočnica seveda pri votlini na prostem, drugače pa v cerkvi. Točno opolnoči bomo pričeli procesijo z Jezuskom k jaslcam v lurski votlini. Po blagoslovu jaslč se prične sveta maša.

Spet ponavljam iskreno prošnjo možem in mladini, naj bodo del vernikov, ki so zbrani pred oltarjem. Nič častno ni med bogoslužjem postajati za cerkvijo ob glasnem govorjenju in smehu ter kajenju, da ne omenim celo petja in pitja. Pravi vernik pride k polnočnici, da se spominja Odrešenikovega rojstva. Zato naprošam vsakega, ki mu za sodelovanje pri bogoslužju ni mar, naj raje ostane doma, pa ne bo motil drugih.

Ponedeljek, 25. decembra, BOŽIČ — maše zjutraj ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pred jaslcam v votlini na prostem) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo prilika za sveto spoved.

Torek, 26. decembra — Štefanovo — maši po nedeljskem urniku, ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

Nedelja, 31. decembra, praznik sv. Družine — maši kot običajno ob nedeljah. Večerna maša ob sedmih v zahvalo za vse prejete dobrote v letu.

Ponedeljek, 1. januarja, NOVO LETO in praznik Marije božje Matere. — Maše ob osmih, ob desetih (ta bo v lepem vremenu pred jaslcam v lurski votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

SPRINGVALE in okolica ima priliko za slovensko spoved v torek 19. decembra od šestih do sedmih. Župna cerkev sv. Jožefa, Springvale.

NORTH ALTONA in okolica: slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Leona Velikega, North Altona, v četrtek 21. decembra od pete do šeste ure popoldne. Pridite pravočasno, ker bom moral ob šestih oditi proti St. Albansu, da tudi tam pravočasno pričnem spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica imata spovedovanje v

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 9874*

slovenskem jeziku v četrtek 21. decembra, od 6.30 do 7.30 zvečer. Cerkev, kjer se zbiramo k mesečni slovenski maši: Srce Jezusovo.

GEELONG in okolica: prilika za slovensko božično spoved bo v petek 22. decembra zvečer, ob 5.30 do 7 ure. Cerkev sv. Družine, Bellpark.

MORWELL in okolica ima zopet svojo redno decembrsko mašo na nedeljo pred božično vigilijo, torej 17. decembra, ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Spovedovanje bo eno uro pred pričetkom maše. Povejte še drugim!

V WODONGI me je g. župnik povabil, če bi se pridružil župnijskemu spokornemu bogoslužju in skupni pripravi na božično spoved, kar ima župnija Srca Jezusovega na sporedu v sredo 20. decembra ob 7.30 zvečer. Rojake, ki živijo v Wodongi in Alburyju ter okolici, vabim, da se udeležijo tega bogoslužja. Po končani pripravi bo prilika za božično spoved v domačem jeziku do devetih. Lepo prosim, povejte še drugim, ki nimajo naročenih Misli.

Naj tu omenim tudi božični spored na radijskih valovih. Slovenska božična oddaja na etničnem radiu 3EA bo v priredbi našega verskega središča na sam božični dan, v ponedeljek 25. decembra zjutraj od sedme do osme ure. Na slovenski oddaji etničnega radia 3ZZZ (FM 92.3) pa boste poslušali božične pesmi s prazničnim besedilom na Štefanovo, v torek 26. decembra popoldne od štirih do petih. Naše prelepe božične pesmi bodo prišle v vaše domove, če jih le hočete sprejeti.

Dragi rojaki, izrabite gornje prilike za čim lepše in bolj domače praznovanje božičnih praznikov. Mnogim Slovencem po širnem svetu ni dano, kar je dano vam. Morda bomo vse to znali ceniti šele takrat, ko ne bomo več imeli. Bog daj, da do tega ne bi nikoli prišlo, a hvaležnost je lepa čednost.

Vsem želim prav iz srca, da bi te božične praznike preživeli v notranjem miru in zadovoljstvu ter v priateljstvu z vsemi, s katerimi se srečavamo v življenju. Naj dobri Bog vsem podeli obilico božičnih milosti ter vse obvaruje hudega v novem letu, ki ga bomo zdaj pričeli. Bog in Marija z Vami!

+ Teden žalostnega rekorda je bil teden pred prvo adventno nedeljo: v Melbournu smo imeli kar štiri pogrebe. Ne spominjam se — predaleč nazaj je bilo — kdaj smo imeli štiri krste v teku enega tedna. Saj nas bo zmanjkalo, če bo smrt med nami tako pogosto kosila.

V ponedeljek 27. novembra smo spremili na zadnji poti DRAGO JEŠE, ki je umrla 22. novembra po dolgi in težki bolezni v Maroondah Hospitalu, Ringwood East. Molitve ob krsti so bile v La Pine pogrebnem zavodu v Croydonu, grob pa je dobila na pokopališču v Lilydale. Pokojnica je bila rojena 9. novembra 1916 s priimkom Potočnik v Ljubljani, kjer se je za božič leta 1940 poročila z Ješejevim Rajkom. Kljub njegovi podjetnosti, saj je bil lastnik tovarne čevljev s šestdesetimi uslužbenci, je družina sklenila oditi v svobodni svet. Spominjam se njih prihoda v Melbourne leta 1957, ko sta oba fanta — Rajko je imel petnajst, Mitja pa devet let — stopila z ladje v narodnih nošah in prišla seveda tudi v dnevni časopis. Kaj kmalu so sodelovali pri naših kulturnih prireditvah, žal ne za dolgo, saj ob težkih začetkih dela v tovarni in pričetkih lastne trgovine (Greengrocery) ni bilo časa za skupnost. Čas pa hitro teče. Fanta sta se poročila, Dragica pa je začela pred kakima dvema letoma bolehati. Veliko je pretrpela, zdravniška pomoč pa je bila brezuspešna.

Prav tako 22. novembra je nenadoma preminul rojak v najlepših letih, dober mož in oče DRAGO NOVAK, ki je živel s svojo družino v okraju Taylors Lakes. Tam zapušča ženo Vincenzino r. Nesci, dva sinova in komaj šestletno hčerko. Pokojnik je bil rojen 3. novembra 1957 v Stanovnem in krščen v župniji Svetinje. Komaj štirinajstleten je prišel z družino v Avstralijo in se izučil za zidarja. Poročil se je v naši cerkvi leta 1971, kjer je zdaj ležal v krsti ter smo zanj v ponedeljek 27. novembra zvečer zmolili rožni venec. Po pogrebni maši naslednji dan smo ga spremili na keilorsko pokopališče.

V sredo 29. novembra smo imeli pri nas pogrebno mašo za pokojno ROZO NEDELKO in na večer prej ob krsti zmolili tudi rožni venec. Pokojnica je dočkala lepo starost in je bila lepo pripravljena za odhod v večnost: hčerka Dragica jo je od časa do časa pripeljala k nam k spovedi in obhajilu, ali pa smo ji zakramente prinesli na dom, sveto maziljenje pa je prejela

že v bolnišnici Alfred Hospital ne dolgo pred smrtjo 25. novembra. Pokojnica je bila rojena v Podturnu v Medjimurju v družini Antalašič dne 28. avgusta 1904. Leta 1923 se je poročila z Jakobom, ki je odšel v Avstralijo in živel ter umrl v Gippslandu. Roza je dospela v Avstralijo leta 1972, kamor je že prej prišla hčerka Draga Vrtarič, ki je res lepo skrbela za ostarelo mamo. Pokojnico smo pokopali na pokopališču Templestowe, kjer bo čakala vstajenja.

Z vdanim prenašanjem trpljenja bolezni in prejemom svetih zakramentov se je lepo pripravila na večnost ANA NEMEC r. Pučko, ki je umrla na svojem domu v St. Albansu v nedeljo 26. novembra. V januarju lanskega leta smo pokopali njenega moža Ivana, kmalu po njegovem pogrebu je začela za isto rakovo boleznijo bolehati tudi ona. Pokojnica je bila rojena 29. junija 1925, kraj Lipa v Prekmurju. Z Ivanom sta se poročila v Turniščah, v Italijo pa je Nemčeva družina zbežala leta 1959, kmalu potem ko se je Ivan vrnil iz dolgoletnih zaporov in mu je bilo povojnih krivic dovolj. V Avstralijo so prišli leta 1961 na ladji Aurelia. — Pokojnica zapušča sinova Štefana in Lojza. Zadnji je živel z njo na domu in ji v bolezni res požrtvovalno stregel.

Rožni venec ob krsti so domači in Anini znanci zmolili v kapeli Pogrebnega zavoda v Sunshine, naslednji dan, v četrtek 30. novembra, pa smo imeli pogrebno mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu. Potem smo pokojno Ano spremili v možev grob na keilorskem pokopališču.

Vsem štirim pokojnim naše molitve, žalujočim družinam in sorodnikom pa naše iskreno sožalje ob težki izgubi.

Po pokojnikovi sestrčni Emi Simčič v Glenroyu sem zvedel, da smo v novembru izgubili še enega melbournskega rojaka. PETER PAVEL VELIŠČEK iz Reservoirja je bil komaj dva dni na obisku na farmi pri svojem bratranču Romanu nekje blizu Sydneya. Tam ga je doletela v petek 10. novembra nenadna smrt: utonil je v jezercu za namakanje ali napajanje živine. Pokojnik je bil rojen 29. junija 1947 v Šmartnem v Goriških Brdih. Po prihodu v Avstralijo je bil najprej v Sydneyu, zdaj pa že okrog dvajset let v Melbournu. Truplo so prepeljali sem in je bil pokopan 17. novembra na novem delu pokopališča Fawcner. Poleg sestrčne in bratranca v Avstraliji zapušča doma brata, sestro pa ima v Angliji. Sožalje vsem, njemu pa božji mir!

+ Že v par številkah omenjam naše čakanje, kaj je odločil tribunal glede našega Doma počitka in vselej sem trdno prepričan, da bom v prihodnji številki že lahko objavil — upam, da veselo — novico. Zdaj mi je

enostavno zmanjkalo besed in misli, pa tudi potrpljenja. Nikdar bi ne verjel, da je Avstralija postala taka birokratska država. Urade ne briga izguba časa in našega denarja, saj se vse samo draži, še manj so jim mar naše želje, da bi čim prej Dom pričeli in končali. Že veliko je pokojnih, ki so sanjali o našem Domu.

Res mi je žal, da niti v tej zadnji številki leta ne morem poročati ničesar novega. Zelo je preizkušena naša potrpežljivost — Bog že ve zakaj. Glavno je, da upanja še nismo izgubili. In samo Bog daj, da ga nikoli ne bi!

+ Krst moram omeniti tokrat en sam in sicer 3. decembra, ko je v naši cerkvi krstna voda oblila prvorojenکو mlade družine Antona Diviaka in Marije r. Sakside. Prinesli so jo iz St. Albansa, klicali pa jo bodo **Monica Peta**. — Naše čestitke in najboljše želje!

+ Pa tudi porok je bilo nekaj: Dne 25. novembra sem poročal v cerkvi sv. Monike, Moonee Ponds. **David Damian Novak** je v uniformi kot postaven vojak pričakal izbranko **Tracy Evelyn Millard**. Nevesta je bila rojena v Angliji, ženin pa je Melbournčan, sin bivšega fanta Baragovega doma Livia Novaka in Nazarije r. Pavlič (zdaj v Wodongi). — Isti dan sta si v farni cerkvi sv. Petra, East Keilor, obljubila zvestobo tudi **Robert Iskra** in **Annette Kriechhammer**, avstrijskega rodu in rojena v Melbournu. Ženin je iz znane družine Rudita in Eme Iska, prav tako rojen in krščen v Melbournu.

Dne 3. decembra pa sta si podala roke in sklenila skupno življenje ter pomoč drug drugemu **Emil Vadenal** (njegovo ženo Vido r. Hrvatini smo pokopali pred nekaj leti) in **Milena Gieorgievski**, ki je tudi vdova že od leta 1980. Emil je iz Kuteževega, župnija Podgraje, Milena pa je r. Dolgan iz Košane.

Naj omenim še poroko, ki je bila 14. oktobra letos v cerkvi Srca Jezusovega v Prestonu in v Mislih še ni bila omenjena: **Karmen Gril**, hčerko Franca in Marije Gril, Greensborough, je pred oltarjem pričakal njen izbranec **Paul Raymond Tull - Boyle**.

Vsem parom iskrene čestitke!

+ Že pred tremi leti, ko je bila naša slovenska cerkev sv. Cirila in Metoda izbrana za podeljevanje viteštva sv. Janeza Jeruzalemskega, so MISLI bralcem to omenile. To je najstarejši viteški red s pričetkom v enajstem stoletju. Letos je bil starodavni obred podeljevanja viteštva pri nas na soboto 18. novembra ob petih popoldne. Naša viktorijska veja spada zdaj pod kraljevega pokrovitelja, velikega mojstra reda, princa Aleksisa II., ki je v ta namen prišel za nekaj dni iz Španije ter osebno podeljeval viteško čast. Obred so v naši cerkvi snemali tudi za televizijske novice (Channel 9 in SBS-TV). Postaja SBS-TV je imela s princem tudi kaj zanimiv intervju.

VPISOVANJE ZA POUK SLOVENŠČINE

Victorian School of Languages (Ministry of Education, Victoria) skrbi za pouk jezikov, katerih šole študentom med tednom ne nudijo.

Vsak nov študent ali odrasel, ki je pripravljen redno in točno obiskovati sobotni pouk slovenščine od 9.00 do 12.15 ure popoldne, se lahko vpiše v soboto 3. februarja 1990 ob deveti uri zjutraj in sicer na:

— University High School, Story Street,

Parkville 3052

— North Geelong High School, Separation Street,

North Geelong 3215

Pouk slovenščine je na vseh stopnjah, vključno V. C. E.

Ob vpisu plača študent pristojbino 14.00 dolarjev, odrasel pa 40.00 dolarjev.

Informacije dobite na gornjih dveh šolah. Pravtako pri: V. S. L., POBox 133, Cheltenham 3192, telefon 553 1238. — Za informacije v slovenščini lahko telefonirate zvečer na telefonsko številko 544 0595.

Princ Aleksis II. d'Anjou de Bourbon — Conde Dolgoruky je polnomočni dedič francoskega, ukrajinskega in ruskega vladarskega prestola. Z razliko od drugih monarhov v eksilu, ki jim naš moderni čas ni ravno naklonjen, je princ Aleksis uradno priznan v Španiji, kjer zdaj živi, kot glava kraljeve hiše Bourbonov. (V Melbournu je bil častni gost španskega konzula.) Morda ni vsem znano, a je zanimivo, da je grobnica Bourbonov, tudi zadnjega francoskega kralja, v naši frančiškanski cerkvi na Kostanjevici pri Gorici.

Članek o podeljevanju viteštva v naši cerkvi sem zasledil tudi v katoliškem tedniku The Advocate.

+ GREY FRIARS, bivše frančiškansko semenišče v Mt. Elizi, bo spet naše za tri tedne v januarju. Kot navadno bo prvi teden (od nedelje 7. januarja do sobote 13. januarja) družinski, drugi teden (od nedelje 14. januarja do sobote 20. januarja) dekliški, tretji (od nedelje 21. januarja do sobote 27. januarja) pa fantovski. Čim prej se prijavite, prosim, da nam bo lažje načrtovati. Da ne bo preveč skrbi zadnji čas, tudi že zdaj naprošam osebe, ki bi se prijavile za gospodinjstvo.

Koliko bo stalo na osebo? Tega vprašanja še nisem imel časa rešiti. Če hočemo pokriti stroške (lani smo obtičali, a na srečo samo za 14 dolarjev), bomo morali dvigniti za nekaj dolarjev, saj so se v teku leta dvignile vse cene, od hrane do najemnine naše počitniške hiše.

+ Vpisovanje v našo Slomškovo šolo bo na prvo nedeljo februarja po deseti maši. Imaš v družini otroka?

IZPOD TRIGLAVA

DA SO IZ JUGA napovedali pohod Srbov in Črnogorcev za prvi december v Ljubljano, je že znana zadeva. V tisočih naj bi prišli, se zbrali sredi Ljubljane na miting ter Slovence učili demokracijo. Ponovila bi se znana zgodba, kako tat vpije "Primate tatu!", da odprne sum od sebe. Napovedani miting je naletel med Slovenci na odločen odpor, zavrnila ga je vlada in vsi predstavniki političnih organizacij in zvez. Republiške oblasti so enostavno zaprle slovensko mejo in prepovedale sleherno zbiranje. Tudi Hrvaška je bila na strani Slovenije. Tako je ostalo le pri napovedih in vpitju, kako nedemokratični so Slovenci; in pri bojazni, kako bo v bodoče. Malokdo verjame, da je s tem zadeva za vselej končana.

"DRUGA za drugo se podirajo vrednote, ki smo jih imeli za pridobitve povojnega razvoja," je nekako z žalostjo zapisal urednik Ludvik Škoberne v uvodniku novembrske številke revije "Naša Slovenija – naš delavec". Res, podirajo se. Ne le v Sloveniji, ampak kar po vseh državah, kjer so po zadnji vojni gradili svoj raj na zemlji. Podirajo se komunistične vrednote, ker so bile ponarejene, nepristne, ker so ustvarjale mit, ki je bil grajen na laži in krivicah. Samo Bog daj, da bi na razvalinah zrastle kaj poštenega in pametnega. Čas je že, da se zacelijo rane in prične skupno delo v dobrobit narodu.

UMRL JE BOŽIDAR JAKAC, eden naših največjih slikarjev, redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prvi iz Jugoslavije redni član evropske Akademije znanosti, umetnosti in književnosti, dopisni član drugih jugoslovanskih akademij in častni član številnih drugih podobnih ustanov na svetu. Trikrat je bil rektor slovenske Akademije upodablajoče umetnosti in bil je tudi glavni pobudnik za njeno ustanovitev. Poleg članstva Sveta republike je bil nosilec številnih državnih odlikovanj in družbenih priznanj ter častni občan številnih mest. Njegova smrt pa je bila gotovo za marsikoga njegovih političnih prijateljev presenečenje, saj sta ga v četrtek 30. novembra, četrty dan po smrti, spremljala na pokopališče novomeški prošt Lap in frančiškanski pater Felicijan. Kmalu po smrtni uri je namreč Jakčeva žena Tatjana telefonirala na novomeško proštijo: "Božidar je umrl z božjim blagoslovom. Zvonite v Novem mestu za rajnim možem. Najina skupna že-

lja je bila, da ga pokopljemo z obredom Cerkve v družinski grob na Ločni."

Kot človek in umetnik je bil Jakac v pravem pomenu besede ljudski umetnik in kozmopolit pa človek našega slovenskega časa in sveta. "Umetnost po svojem bistvu je iskanje resnice, globlje človeške note, je trdno odkrivanje tega, kar je vredno in kaj nevredno, obsojanje krivic in je sočutje. Iz vsega tega se šele lahko rodi človek, sprejemljiv za vse to. Toda to se tudi pri umetnikih ne dogaja vselej. . ." je ob neki priliki presojal umetnost. S smrtjo je odprl oči za večno Lepoto in zagledal je neslutene ozare novega stvarstva, ki jih je v tem življenju kot umetnik in vernik v globini duše slutil ter po njih nedvomno hrepenel.

Jakac je upodabljal v glavnem pokrajino, znani pa so tudi njegovi številni portreti, od članov predvojne jugoslovanske kraljeve rodbine, pa do Tita in ljubljanskega nadškofa Jožefa Pogačnika.

MED OBISKOVALCI devetega Slovenskega knjižnega sejma, v dneh od 14. do 20. novembra letos v ljubljanskem Cankarjevem domu, je bilo veliko zanimanje za knjižne izdaje verskega tiska. Med "ducatom najboljših" izdaj, ki jih je v svojem članku omenil Brane Gradišnik, so kar tri knjige, ki jih je izdala "Družina". Na prvem mestu je Praznično leto Slovencev, na tretjem Božič na Slovenskem, na dvanajstem pa Zgodovina Cerkve, I. del. Na petem mestu je zastopana knjiga Slovenske narodne veznine, ki jo je izdalo Ognjišče. Na četrtem mestu pa je Božič po Lukovem evangeliju, ki ga je napisal profesor teološke fakultete dr. France Rozman, izdala pa Državna založba Slovenije.

Morda bo slovenska prihodnost uresničila, kar je prvi večer knjižnega sejma povedal slavnostni govornik Smole: "Zato je že skrajni čas, da v naši družbi odpravimo vse omejitve glede uvoza in prodaje knjig. Nobena cenzura in nobena druga administrativna omejitev ni dopustna. Svobodno misleči ljudje smo, ki imamo pravico, da prebiramo vse knjige po svoji svobodni opredelitvi, saj se zavedamo, da je neomejen, svoboden pretok idej bistvenega pomena za naš razvoj."

Mogoče bo pa le prišel čas, ko bodo tudi naše MISLI svobodno romale v Slovenijo, ne le kot doslej: tajno pod roko in negotovo, če bodo sploh prišle do naslovljenca . . .

V MESTO MARIBOR prihaja letos Božič kot še nikoli poprej: nanj bo vernike pripravil misijon, ki se bo po vseh mestnih farah pričel osmega decembra in končal sedemnajstega. Na prvo adventno nedeljo je v mariborski stolnici škof Kramberger blagoslovil lesene križe in sveče ter jih izročil zastopnikom župnij z naročilom, naj jih na praznik Brezmadežne, 8.

decembra, izročijo pred svojim župnijskim občestvom misijonarjem.

Misijonarjev, ki bodo v trinajstih mestnih župnijskih občestvih misijone vodili, je trideset: enajst minoritov, šest jezuitov, pet frančiškanov, štirje salezijanci ter po dva kapucina in lazarista.

“Mariborčani, vsa Cerkev na Slovenskem je v duhu in molitvi z vami,” je ob tem poročilu zapisala “Družina”.

DRUGAČE pa poročila o Mariboru pripovedujejo, da izumira in zadnja leta ni odprlo nobene nove večje industrije. Najbolj žalostno pa je to, da ni prirastka. V “Delu” članek govori o tem in trdi: Če bodo družine imele še nadalje tako malo otrok, bo Maribor leta 2010 – mesto starčkov . . .

TRIJE AVTOMOBILI so prišli k Marijini romarski cerkvi sredi gozdnatega Homca (župnija Šmartno) pri Slovenj Gradcu prosit blagoslova na dolgo pot k slovenskim misijonarjem na Madagaskar. Mariborski pomožni škof dr. Jože Smej jih je blagoslovil na nedeljo 15. oktobra. Prisrčno je pozdravil zastopnike misijonske organizacije MIVA, o kateri smo že poročali, da je začela delovati tudi po Sloveniji. Vozilom je zaželel, naj pozdravijo slovenske misijonarje, katerim so namenjeni. Dobili jih bodo misijonarki s. Amanda Potočnik in s. Marija Pavličič ter misijonar Jože Adamič.

Slovenci smo majhen narod, a reči je treba, da veliko žrtvujemo v dobre namene, naj bo doma ali v misijonih.

SLOVENSKI KIRURGI so letos uspeli s prvo presaditvijo kostnega mozga v Sloveniji. Zahtevno operacijo so opravili na Hematološki kliniki Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani. Pri posegu so sodelovali tudi zdravniki Zavoda za transfuzijo krvi. Bolnik, v starosti 25 let, ki je imel akutno levkemijo, je po dveh mesecih in pol lahko zapustil kliniko.

V “**MLADINI**”, ljubljanskem glasilu socialistične mladine, je 3. novembra zapisal Janez Janša: “Evropa, ki jo vsi malamo v naše programe, nas ne bo niti povohala, če bo na oblasti partija. Ali s partijo ostati na Balkanu, ali brez nje priti v Evropo. Ni resnega politika, ki bi verjel, da lahko komunistična partija zmaga v poštenih volitvah in da je možno z njo sodelovati brez bojazni, da te ne bo prevarala v smislu načela, da cilj opravičuje sredstva. – Kdaj bo Kučan zapustil partijo na sodiščih, v državni upravi, v zaporih, v podjetjih? Ko se bo to zgodilo, bom verjel, do takrat pa Evropa zdaj – nova prevara!”

Slovenska komunistična partija res životari dalje, kot da ne vidi slovenskih nezadovoljnih množic in še manj premikov po drugih komunističnih državah Ev-

rope. Sloveniji končno ne bo ostalo drugo kot pritisk javnosti, ki bo na kaki javni manifestaciji zahtevala odstop narodovih “zdravih sil” . . .

CELEIA je bilo ime mesta Celja, ko je bilo še rimska naselbina. Kakor v Ljubljani, nekdanji rimski Emoni, tako tudi v Celju skoraj pri vsakem popraviljanju ceste ali polaganju cevi naletijo na kako rimsko najdbo. Tudi nedavno so arheologi izkopali zanimive dragocenosti. Na štirih celjskih ulicah (Savinovi, Gubčevi, Ljubljanski in Zidanškovi) so odkrili: obrambni stolp, rimsko cesto z velikim prostorom, v katerem so še vidna mozaična tla in stenske slikarije, starokrščanska krstilnica ter razni odtočni kanali. Seveda pridejo k vsemu temu tudi drobne stvari, kot so novci, nakit in podobno. Iz vsega odkritega arheologi postavljajo najdbe v čas med prvim in četrtnim stoletjem po Kristusu, največ pa v čas rimskega cesarja Klavdija.

PRVA DVA slovenska otroka, dvojčka, ki sta bila spočeta v epruveti v Mariboru, se imenujeta Jure in Matjaž. Zaenkrat se s spočetjem v epruveti bavijo že v Ljubljani in tudi Zagrebu.

NASLEDNJE LETO bo treba začeti odplačevati Italiji odškodnino za podržavljeno premoženje v bivši coni B. Osimski sporazum je predvideval, da se pred tem časom (od 1983 do 1990) denar uporablja za gradnjo cest. Čas poteka, cest pa še ni, pa še odškodnino bo treba začeti odplačevati (okrog 110 milijonov dolarjev). Odseki cest, ki spadajo k sporazumu, so: Razdrto – Fernetiči (22 km), Razdrto – Vrtojba (44 km) in Hrpelje – Kozina – Reka.

SLOVENC imamo eno najnižjih števil študentov na 10.000 prebivalcev. To je razvidno iz raznih domačih in tudi mednarodnih statističnih poročil. Od 10.000 Slovencev se jih le 100 odloči za visokošolski študij. O Zahodnih Nemcih kaže ista statistika število 290 na 10.000, pri prebivalcih ZDA pa kar 400 na 10.000 prebivalcev.

PRODAJAM avto MERCEDES 450 SEL, odlično ohranjen tako po meni kakor tudi po prejšnjem lastniku (doktorju). Avto je originalne tovarniške izdelave in ima poleg rednih prednosti tudi razne luksuzne dodatke (cruise control, sunroof, power steering) kot tudi zračno hlajenje, kontrolo oken na gumb, nove gume, novo baterijo in še mnogo več. Številka prevoženih kilometrov ni visoka, registracija pa velja še do aprila 1990. Cena je okrog 42.000 dolarjev, za plačilo v gotovini znaten popust.

Dobrodošli samo resni kupci. Za podrobnosti pokličite telefonsko številko (03) 861 5502.

Sveto pismo v našem slovs

"ZVEZDA VZHAJA IZ JAKOBA . . ."

SLOVENSKI pisci našega časa še vedno radi segajo po Svetem pismu. To je moč opaziti v njihovih delih. Ustavimo se pri enem, ki je, podobno kot Ivan Mrak, napisal več iger z religiozno tematiko. To je ALOJZ REBULA (1924 –), ki je dobro poznan Slovencem doma in po svetu. Igr *Četrty kralj in Neznana zvezda* se posvečata božičnim mislim. Že v prvi igri se pojavi zvezda, ki je ne vidijo vsi. V drugi igri pa zvezda igra glavno vlogo.

Prizorišča igre *Neznana zvezda* je postavljeno daleč proč od Betlehema, v perzijsko mesto Suza. Načelnik dvornih pisarjev Asuer po napornem dnevu sedi v svoji sobi. K sebi pokliče služabnika, da bi mu bral. Izbere judovsko pismo in služabnik po naključju odpre in bere:

*Bileamov četrty blagoslov:
Izrek Bileama, Beorjevega sina,
izrek moža zaprtih oči,*

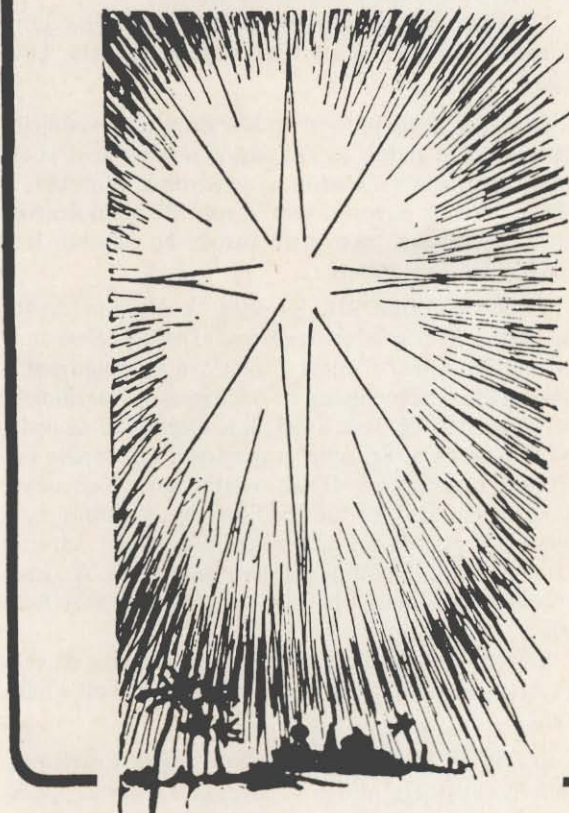
*. . . .
Vidim ga, pa ne zdaj,
gledam ga, pa ne od blizu.
Zvezda vzhaja iz Jakoba
in žezlo se dviga iz Izraela;*

. . . . 4 Mz 24, 15.17

V Babiloniji so že v davnnini gojili umetnost opazovanja zvezd. Zvezde, posejane po jasnem puščavskem nebu, so pritegnile marsikoga, da je z zanimanjem sledil skrivnostnim potem teh nebesnih teles. Mednje spadajo tudi "modri z Vzhoda", o katerih piše evangelist Matej, da so se prišli poklonit novorojenemu Mesiju. Ti modri so bili zvezdoslovci. Kralji jim pravimo zato, ker so s seboj nosili kraljevska darila.

Asuer, ki nastopa v Rebulovi igri, se je v prostem času posvečal zvezdarjenju. Za nekatere je bila to takrat moda, za druge iskanje, za tretje sla po nekem razodetju. V igri nastopajo še drugi zvezdarji: bogati prekupčevalec Baalbek, razlagalec kraljevih sanj Mihol, varuh kraljevega pečata Gašper in bivši čuvar kraljevega gaja Boltežar.

Po mestu Suzi se je začela širiti napoved o zvezdi, ki vzhaja iz Jakoba, katero je odkril Asuer pri svojem večernem branju. Te zvezde do tedaj ni bilo, zato je njen vzhod toliko bolj pričakovan. Nova zvezda se res pojavi; najprej kot iskra. Ta zvezda ni taka kot so dru-

ge, saj je nenavaden nebeški pojav. Ne da se videti vsem.

Pri otrovitvi novega zvezdnega stolpa, ki ga je v vsej razkošnosti pozidal bogati Baalbek, se razvije pogovor o tej nenavadni zvezdi. Baalbek vidi le zvezdo med zvezdami; čez nekaj časa tudi te ne več. Prijatelji, ki vidijo zvezdo s perjanico vsaj delno ali v celoti, začnejo miriti Baalbeka, naj se ne jezi, sicer bi mu utegnile potemneti še druge zvezde. Boltežar ugotavlja, da bi morali gledati tja gor samo iz ponižnosti srca. Asuer, ki vidi in ne vidi (vidi le napol), ugotavlja, da je treba verjeti, da vidiš. To je zvezda, ki jo ugleda samo tisti, ki mu ni toliko do zvezdarjenja kolikor do zvezd.

Ta nova zvezda postavlja opazovalcem nova in nova vprašanja. Bo tudi ta zvezda utonila? Je poslana v razsvetljenje Perzije? Bo njen konec pomenil začetek novega? Ali gre morda le za privid? Kako to, da je ne vidijo vsi na enak način? .Kakor da se daje vsake-

ASU
GAŠ
ASU
GAŠ
ASU
GAŠ
ASU
GAŠ
ASU
..
ASU

GAŠ

(AL

R: Kateri dan bo danes?
 R: Kaj si rekel, Asuer?
 R: Vprašal sem te, kateri dan smo na poti.
 R: Ne štejem dni, ne štejem noči.
 R: Saj —
 R: Vse ja zame samo en zvezdni dan.
 R: Jaz pa jih štejem, da veš.
 R: Kdor je šel za zvezdo, mora zavreči račune.
 R: Še teden dni, pa bo moj dopust pri kraju.
 R: Ni vsakomur dano, da lahko lomasti za zvezdo
 kakor ti, brez misli na jutri.
 R: Saj, jutri je treba črtati iz računa.
 Živeti je treba v enem samem danes . . .

*Z REBULA — odlomek iz svetopisemske
 drame NEZNANA ZVEZDA)*

mu po neki njegovi skrivnostni potrebi . . .

Zvezda opazovalcem ne da miru. Vabi jih v nezna-
 no. Asuer se nikakor ne more odločiti. Skrbi ga, če
 bi zvezda na poti ugasnila. Njegov služabnik čuti v
 srcu, da v tej zvezdi ni prevare; kdor pošlje ljudem ta-
 ko zvezdo, mora imeti človeka res rad. Vesel je, da se
 je rodil v času te zvezde, saj mu vrača mladost, če-
 prav ima že sedemdeset let . . .

Gašper je med najbolj zavzetimi, saj se prvi odloči,
 da gre za zvezdo. Svojo odločitev pojasnjuje ženi, ki
 se boji, da ga bo izgubila. On pa jo zagotavlja, da ga
 bo ta zvezda, kakor ga bo vzela, tudi vrnila. Zvezda
 bo odšla in potniki z njo. Na obzorju src meščanov, ki
 so jo videli, ta zvezda ne more nikoli potoniti. On,
 Gašper, je izbral med zvezdo in nočjo, med zvezdo
 in med ničem.

Vendar odločitev za na pot ni bila preprosta, saj
 sta se morala Gašper in Mihol odpovedati službi. To
 se pokaže na poti, ko Asuer začne oklevati. Popotniki
 počivajo nekje ob reki Evfrat in razvije se pogovor,

katerega odlomek je zgoraj v okvirju. Asuer šteje dni,
 ker se mu dopust izteka. Pot na Judovsko, "kjer se
 dviga žezlo" in pot nazaj v Suzo je enako dolga. Asuer
 se ne more odpovedati računanju s časom, izgovarja
 se tudi na bolezen. Zato ga zvezda ni mogla osvojiti.
 Nasprotno pa je Gašper prevzet od nje: ve, kaj je živ-
 ljenje brez zvezde, ve, kaj je ena sama noč brez dna,
 brez ene same luči v njej . . .

Pogovor med Asuerjem in Gašperjem se nadaljuje.
 Ko Asuer ugovarja, da ni samo Gašper okusil noči
 brez zvezd (obupa), ampak da je to okusil tudi on,
 vidi Gašper v tem le en razlog več, da bi Asuer ostal
 tej luči zvest. Gašper vidi v Asuerju vrlega moža, a
 polovičarja. Ko Asuer sklene oditi domov, hoče iz-
 ročiti svoj dar drugim. Gašper ga zavrne, češ da no-
 vorojenemu ne morejo pokloniti daru nekoga, ki se
 je premislil.

Ob koncu igre sta izrečeni še dve ugotovitvi: Ta
 nova zvezda se ni prikazala za dopustnike. Ta zvezda
 se da videti le v kolikor ne vidiš sebe.

Pot za zvezdo se nadaljuje in zvezda postaja čeda-
 lje večja. — — —

Tako nas pusti Rebula same z zvezdo, ki jo vidi
 vsak toliko, kolikor jo potrebuje. Nadaljujemo pa
 lahko z evangelistom Matejem, ki pripoveduje:

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji pod kra-
 ljem Herodom, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem
 in spraševali: "Kje je novorojeni judovski kralj? Vi-
 deli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo
 se mu prišli pokloniti." Ko je kralj Herod to slišal, se
 je prestrašil in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse ve-
 like duhovnike in pismouke ljudstva in jih spraševal,
 kje naj bi bil Kristus rojen. Odgovorili so mu: "V Be-
 tlehemu v Judeji . . ." (Mt 2, 1 — 5).

P. TONE

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

BOŽIČNI RAZPORED bogoslužja v slovenski cerkvi je sledeč:

Spokorno bogoslužje bo v nedeljo 24. decembra vključeno v nedeljsko mašo. Priložnost za spoved pa je, kot oznanjeno, pred vsako mašo in prav tako tudi po vsaki maši.

Polnočnica bo kot običajno vsako leto s pričetkom opolnoči.

Na božični dan bo ob desetih slovesna sveta maša.

Na Štefanovo bo sveta maša zjutraj ob 8.30.

Staro leto (31. dec.) pade letos na nedeljo. Posebej se bomo pri maši zahvalili za vse dobrote, ki smo jih prejeli v teku minulega leta.

Na dan novega leta bo v naši cerkvi maša ob deseti uri dopoldne.

Zunanjo slovesnost SVETE DRUŽINE, ki je zavetnica našega verskega središča, bomo obhajali na nedeljo 7. januarja. Za to priliko bo med nami zopet naš nadpastir, adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Sveta maša bo kot navadno ob deseti uri. Po maši bomo imeli tudi B. B.Q. — K našemu žegnanju ste vsi iskreno vabljeni, posebej pa narodne noše, ki tako pozivijo taka in podobna slavlja.

KRST smo imeli 2. decembra: v našo krščansko skupnost je bil sprejet novi član **Alan Lemac**. Mama je Margareta Kolman iz naše znane družine, oče pa je po rodu Dalmatinec, Peter Lemac. Botra sta bila Tomislav in Višnja Mikulič. Staršem in sorodnikom čestitamo, malemu Alanu pa želimo zdravja in božje modrosti.

POKOJNO osebo moram zopet omeniti: dne 15. novembra se je preselila k Bogu po zaslužen plačilo **ROZA LIJA ROJC** r. Laznik. Pokojnica se je rodila 31. oktobra 1909 pri Sv. Juriju ob Taboru. Omožila se je na kmetijo Rojčevih, k Sv. Jedrti pri Laškem. Po vojni sta se z možem izselila v Avstralijo, kamor je družina dospela v aprilu 1950.

Pokojna Rojčeva mama je bila bolna približno dve leti in zadnji čas v domu za ostarele. Dokler so mogli, so jo Sužnikovi (njena hči Ela) redno vsako nedeljo pripeljali k slovenski maši. Tiha, preprosta in dobra mama je imela za vsakega prijazno besedo. Letos za materinski dan je bila izbrana za našo "mater leta". Saj imajo Sužnikovi velike zasluge za našo cerkev. Že ko smo gradili cerkev, je bila njih finančna in delovna pomoč velikodušna. Kadar je treba pleskanja, je Sužnikov Ivan na razpolago, seveda zastoj. In hvalevredno je, kako Sužnikova hčerka Elizabeta, ki je že končala univerzo, rada pomaga pri cerkvi: vedno s ponosom bere pri bogoslužju, pa tudi narodno nošo rada obleče, da z njo poveča naše razne cerkvene slovesnosti. Tako je tudi maša zadušnica za pokojno Rojčevo mamo bila ob sodelovanju vnukov izraz njihove vere in povezanosti s Cerkvijo.

Pokojnica je v svoji končni bolezni zelo pogrešala našo versko skupnost. Kadarkoli sem jo obiskal, je bila zelo vesela, ko pa sva govorila o skupnosti in o naši cerkvi, je zajokala, gotovo ob zavesti, da ne more več med nas. A usmiljeni Bog je tudi to njeno žrtvico vzel v dobro. Zapušča šest otrok z družinami in njih povezanost ob mamini bolezni ter smrti je lep dokaz, kako so jo imeli radi. Do zadnjega so jo redno obiskovali. Vsem izrekamo globoko sožalje, mama pa naj počiva v miru božjem. Naj ji Bog po tolikem trpljenju podeli večno življenje! Tudi mi se je radi spomnimo v molitvi!

Verouka med počitnicami ne bo, začel pa se bo spet z novim šolskim letom v februarju 1990.

Radijska ura v priredbi našega verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBFM.

Vsem rojakom širne Avstralije želim milostne in božjega miru polne božične praznike, v letu 1990 pa naj vas spremlja božji blagoslov!

P. JANEZ

Premakljivi svečnik

(23.)

“Zato mi je že pri prvem obhajilu otrok boleče pri duši ob misli, kaj bo neki iz teh dobrih malih otrok čez nekaj let. Vsi sicer hodijo do konca osemletke k verouku razen redkih izjem. Toda v šestem, zlasti pa v sedmem in osmem razredu čutim, kako daleč smo si z nekaterimi vsak-sebi, kako nekaterih verouk ne zanima prav nič več in kako se mi pri razlagi stvari, ki so za življenje tako zelo važne, samo pomilovalno nasmihajo, kakor da so že davno prerasli ter stvari in veliko bolje vedo, kako je treba živeti in kaj je sreča, kakor jim morem to jaz dopovedati. K maši sicer še tudi hodijo, toda njihovo vedenje kaže, da so sicer telesno navzoči, njihovo srce in pamet pa je nekje čisto drugje.

V osmem razredu odhajajo iz šole in od verouka. Pri slovesni izpovedi vere, ki jo naredijo ob tej priložnosti, se obvezujejo, da bodo tudi odslej vsako nedeljo pri maši, da se bodo udeleževali mladinskega verouka, toda za nekatere je vse to samo beseda, prazna in neresna obljuba. Hudo mi je, ker to vem in to ve že tudi marsikateri izmed njih, pa k tej slovesnosti kljub temu pridejo.

Za tega ali onega fanta je to tudi zadnja maša za dolgo vrsto let, ali pa celo za vselej. Toliko je vsega, kar jim pomeni več kot maša. Za enega je to šport, tekma, ki je ne sme zamuditi, za druge morda napet film, ki je prav takrat na programu, tretjemu je ljubša gostilna z zadimljenim zrakom in vinsko soparico ter z družbo, ki je pijana sama sebe, svojih odlik in sposobnosti, ki se pri pitju še podeseterijo.”

“Mislila sem, da kaj takega pri vas ni. Mislila sem, da ste tu kakor na kakšnem srečnem otoku, kjer je kvečjemu včasih nekoliko dolgčas.”

“Tak je zunanji videz, to je res. Toda v globini življenja ni dosti razlike med mestom in vasjo, saj iz mesta prihajajo vplivi, ki se jim ni mogoče upreti. To zmorejo samo najmočnejši, drugi pa jim bolj ali manj podležejo.”

“Žal mi je, da nisem študirala teologije. Lahko bi vam pri vašem delu pomagala.”

“To je res. Zdaj mi pomaga sestra Barica. Poučuje verouk v drugem, tretjem in četrtem razredu. Otroci jo imajo zelo radi, ker zna z njimi prav lepo ravnati.”

“Kje pa imate mladinski verouk?”

“V cerkvi. Zakristija je premajhna, saj se mladinskih srečanj udeležuje lepo število mladih. Prihodnje leto pa bomo že v novih prostorih in nam bo laže. Mladi so še kar delavni. Berejo berila, raznašajo verski

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$42.— Jean Pevc; \$28.— Frančiška Mukavec; \$27.— David Kraner; \$23.36 Julka Smole, Lojzka Feguš; \$20.— Cveto Mejač, Bogomir Krševan; \$15.— Matija Štukelj; \$14.— Jože Ambrož; \$12.— Albina Konrad, Ivan Lapuh, Jožef Baligač, Mary Kavčič, Franc Gril; \$10.— Slavko Koprivnik, Ivan Košak; \$7.— Ivanka Bajt, Martin Belec; \$2.50 Ludvik Telban; \$2.— Jože Gosak, Ivan Kveder, Slavko Štrukelj.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— N. N.; \$160.65 prostovoljni prispevki pri vходу na Miklavževo v verskem središču v Kew (za lačne v Afriki); \$100.— A.S.(za misijonska vozila, N. N.; \$25.— Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem); \$5.— Ivan Lapuh z družino.

MATERI TEREZIJI
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$10.— Jože Gosak z družino.

V POMOČ HALOZAM:
100.— Julka Mrčun.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

TUDI NAŠA SRCA
SO PRAZNI HLEVČKI,
KI ČAKAJO NA BOŽJE DETE.
OČISTIMO JIH S SPOVEDJO
IN PREJMIMO GOSTA,
KI HOČE PRITI K NAM!

PRIŠEL ČAS JE 'KROG BOŽIČA ...

Po toliko letih bo božič letos v Sloveniji spet dela prost dan. Hvala Bogul Kristjani bodo lahko spet praznovali svoj najbolj intimni verski praznik, kar jim po vseh božjih in človeških postavah gre.

Prav tega vidika praznovanja božiča ne gre izgubiti izpred oči: kristjani doma so spet prišli do svoje pravice, ne do kakšne milosti, ki bi jim jo kdor koli usmiljeno poklonil. To pa pomeni, da se jim je ves čas, ko je bil božič deloven dan, godila krivica. V demokraciji je tako, da mora slehernik, ki je kakšno krivico storil, za to odgovarjati. Ker ni bil v Sloveniji za to dolgoletno krivico nihče klican na odgovor, je

Princ Aleksis II.

d'Anjou de Bourbon

— Conde Dolgoruky,

ki je v slovenski cerkvi v Kew letos 18. novembra podeljeval viteštvo sv. Janeza Jeruzalemskega. Več o tem berete na strani 331 te številke.

tisk, imamo pa tudi majhen triglasni zbor, ki poje enkrat na mesec pri maši."

"Vidite, prej ste pa nekaj tožili."

"Približno ena petina po osnovni šoli pretrga stike s cerkvijo. Prav ta petina me boli, čeprav je drugih še kar lepo število."

"Zdaj imate že izkušnje, kako je s temi. Ali se ti potem čisto izgubijo?"

"Bog ne daj! Med temi je zopet približno polovica takih, ki se pozneje znajdejo in se zopet priključijo v versko življenje. Zelo mi ležijo na srcu samo civilni zakoni, ki jih sicer zdaj še ni veliko, toda njihovo število počasi narašča. Moram povedati, da takih, ki bi lahko sklenili cerkveni zakon, pa nočejo, da takih ni veliko; večinoma so to zakoni, ki bi jih pred Cerkvijo takoj sklenili, če bi bilo mogoče. To so civilni zakoni, kjer je eden izmed njiju že bil poročen, pa se je ločil."

"Takih je sedaj povsod precej, toda ali se ne da temu prav nič pomagati? Tem namreč, ki bi se radi cerkveno poročili, če bi mogli. Včasih sem o tem premišljevala, pa mi ne gre v glavo sledeče: Nekdo se prepriša, recimo, da stori hujš greh. Če se skesa in sklene, da se bo popravil, se mu greh odpusti pri dobri spovedi. Zopet lahko prejema zakramente. Drugi pa se je zagledal v ločeno osebo in med njima je zares prava velika ljubezen. Civilno se poročita, imata otroke, recimo dva, tri. Po letih mu je žal, da je prišlo tako daleč in bi rad zopet prejemal zakramente, pa ne more, ker je samo civilno poročen. Kaj naj naredi? Naj pusti to drugo ženo in otroke? Tega vendar nihče ne more zahtevati od njega. To bi bilo nečloveško."

"Lansko leto sem imel tak primer. Pri sodobnem begu v mesta se je okužila misli po lažnejšem življenju tudi Regina, žena dobrega, skrbnega in poštenega človeka Jožefa. Kar naprej je sitnarija, naj mož proda posestvo in hišo tu v hribih in naj se raje zaposli v mestu. Tam bo delal samo osem ur, ne pa garal od zore do mraka. Mož pa tega ni hotel. Rad je imel svojo zemljo, svoj kmečki način življenja in mu je mesto, še preden ga je izkusil, pomenilo pravo ječo. Prepri zaradi tega so bili vedno hujši in nekega dne je žena brez slovesa odšla in možu pustila petletnega dečka. Menda je že prej imela razmerje z nekim mestnim človekom in je odšla k njemu."

Jože je živel nekaj časa sam, potem pa ni več zdržal. Če je hotel imeti polje obdelano, je bilo doma vse narobe, vse razvlečeno in umazano, poleg tega bi moral skrbeti še za otroke. Med domačinkami si je poiskal dobro, verno dekle. Oba sta prihajala k meni. Enkrat on, pa zopet ona. Naj za božjo voljo nekaj storim, da se bosta lahko cerkveno poročila.

"Razumite me, gospod župnik, da tako ne morem naprej. Fantek odrasča brez ženske roke. Posestvo je veliko in ga sam ne zmorem. Ne znam si skuhati ne oprati, pa čeprav bi se vsega tega sčasoma naučil, nimam za to volje. In poročen sem bil, ne morem brez ženske."

"Razumem, dobro razumem vse tvoje težave, Jože, toda pomagati ti ne morem. Tvoj zakon z Regino je še vedno zakon in traja do smrti enega ali drugega in ni nobene sile ali oblasti, ki bi mogla kaj spremeniti."

"Slišal sem, da se je kakšen zakon tu in tam le razvezal."

"Razvezal se ni. Mogoče pa je, da je cerkveno sodišče ugotovilo, da

je bil neveljaven. Toda kako naj tvoj zakon nekdo razglasi za neveljaven, ko pa je bil sklenjen v redu? Poročila sta se premišljeno, prostovoljno, poznala sta se med seboj in ni moglo biti kakšne z mote v osebi.”

“Jaz sem se glede Regine vsekakor hudo zmotil. Nikoli niti pomislil nisem na to, da bi me lahko kar tako zapustila.”

“Toda to ni zmota, zaradi katere bi bil vajn zakon neveljaven. To ni zmota v osebi.”

“Kaj pa naj storim?”

“Potrpi in počakaj. Morda pa se Regina vrne.”

“Tudi če bi se vrnila. Kako naj živim z njo po vsem tem, kar se je zgodilo?” In je s povešeno glavo odšel.

Čez nekaj dni je prišla ona, Štefka.

“Neko rešitev morate najti!” mi je rekla. “Midva oba, Jože in jaz, sva verna človeka. Sami dobro veste, v kaki stiski je Jože. Meni pa tudi ni lahko. Vzljubila sem ga. Blizu trideset let imam in sem doslej več snubcev odklonila, menda nobeden ni bil pravi, ni bil po mojem srcu. Končno sem zdaj našla njega, ki ga ne morem pustiti, pa naj se zgodi kar koli. Pomagajte nama, da se bova lahko cerkveno poročila.”

“Ne morem vama pomagati, čeprav bi rad. Ti pa potrpi. Če si čakala tako dolgo, čakaj še nekaj časa, da pride kakšen tak, ki ne bo vezan, ki bo svoboden, da lahko z njim skleneš zakon po božji volji.”

“Prepričana sem, da je tudi ta zakon, ki ga hočeva skleniti, po božji volji. Bog pozna najino ljubezen in ne razumem, zakaj bi Bog tej ljubezni nasprotoval.”

“Ne govori tako, Štefka. Božjih misli nihče ne pozna, tudi ti ne. Poznamo pa predpise, zakone, ki jih človek kljub svoji dobri volji in kljub svojim pogledom ne kako stvar ne more kršiti. Eden izmed takih predpisov je tudi Jezusova beseda: Kdor se z ločenim poroči, prešuštvuje.”

“Dobro vem, da so Jezusove besede v splošnem resnične in se moramo po njih ravnati, toda v posameznem primeru pa je to vendarle drugače.”

“Veš, Štefka, če bi na tvojem mestu bila katera koli iz naše župnije, bi ji ti gotovo rekla: Ne delaj tega. Ne jemlji si ločenega, pa če je še tako dober in čisto nič kriv za svojo ločitev. Tako bi ji rekla. Zdaj pa, ko si ti prizadeta, gledaš na isto stvar čisto drugače.”

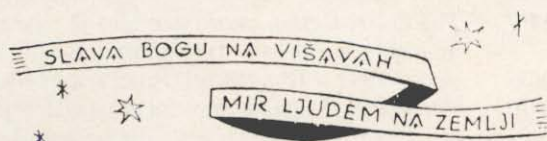
“Torej nama ne morete pomagati?”

“Ne morem, Štefka. In nihče ti ne more pomagati, niti sam rimski papež ne.”

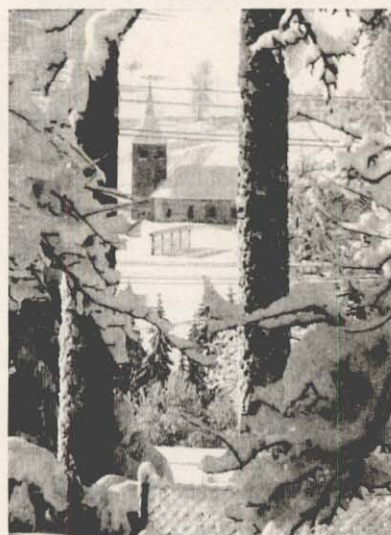
“Naj se samo civilno poročiva?”

“Rajši pozabita drug na drugega. Tako bo veliko bolje.”

/Nadaljevanje v prihodnjem letniku/

Vzemite na znanje, da v januarju MISLI ne izidejo.
Skupna januar - februarjska številka bo izšla v februarju.

Božič v Sloveniji

jasno, da tam še ni demokracije.

Zadnji vzrok, da je prišlo do te spremembe glede božiča, je kriza, ki pesti realsocialistično družbeno ureditev doma. Nezadovoljstvo občanov kipi in preden ne prekipi in lonca ne raznese, je treba ventile odviti. Ker tisti, ki so si vzeli oblast, niso zmožni ustaviti dirjajoče inflacije, ki po svoji višini spominja na bananske državnice Latinske Amerike, in ker jim ne uspe ustaviti pospešenega napredovanja življenjske ravni v vedno oddaljenejšo preteklost, morajo vijake popustiti vsaj tam, kjer ni za ta poseg potreben denar.

Prost božič je pa šele ena od povrnjenih pravic. Malone vse realsocialistične države začenjajo svojim občanom po kapljicah vračati tudi druge pravice. Najbolj hitra v tem je Madžarska, ki ni več "ljudska republika" ampak samo "republika". Kako zgovorna je sredi madžarske zastave luknja, ki jo je v njej pustila izrezana rdeča zvezda!

V Jugoslaviji čaka demokracijo še težka pot: nekateri oblastniki spoznavajo potrebo demokracije, drugi pa še ne. Vendar je svoboda neustavljiva. Tudi to je sporočilo letošnjega božičevanja.

/Iz "Naše luči"/

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M., /v Box Hillu, Vic./
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

BOŽIČNI SPORED:

Četrta adventna nedelja, 24. decembra. Pri maši ob pol desetih bo zaključek božične devetdnevnice.

BOŽIČ, ponedeljek 25. decembra. Polnočnica bo v dvorani z začetkom točno opolnoči. Prepeval bo naš mešani zbor. — Drugi dve maši na božični dan: ob osmih zjutraj z ljudskim petjem božičnih pesmi, in slovesna peta maša ob pol desetih dopoldne, pri kateri bo spet prepeval mešani zbor.

Na Štefanovo, torek 26. decembra, bo sv. maša ob pol desetih dopoldne in tudi ob šesti uri zvečer. Ob sedmih pa se bo pričelo v dvorani "Štefanovanje".

Na Silvestrovo, v nedeljo 31. decembra, ko obhajamo praznik svete Družine, bo sveta maša ob pol desetih dopoldne. Po maši bo zahvalna pesem za konec leta in blagoslov z Najsvetejšim. Ta dan se bomo tudi spomnili dvajsetletnice, odkar je bila blagoslovljena naša stara cerkev v Merrylandsu. — Sveta maša bo ta zadnji dan leta tudi ob sedmih zvečer.

Novo leto, ponedeljek 1. januarja 1990. Praznična služba božja bo ob pol desetih dopoldne, druga maša pa ob sedmih zvečer.

V nedeljo 7. januarja, je v Avstraliji od prejšnjega dne prenešeni praznik Razglasenja Gospodovega. Služba božja je po nedeljskem urniku, torej ob pol desetih. To velja za vse nadaljne nedelje v letu. Vigilna maša, ki velja za nedeljsko, pa je pri nas vsako soboto ob sedmih zvečer.

CANBERRA ima izredno službo božjo na božični dan, v ponedeljek 25. decembra, in sicer ob šesti uri zvečer v Red Hillu. Pravtako pa tudi na dan novega leta, v ponedeljek 1. januarja 1990, ob isti uri. Redna slovenska maša v januarju bo v nedeljo 21. januarja ob šesti uri zvečer.

WOLLONGONG — FIGTREE bo tudi letos imel božično polnočnico. Slovesnost se bo pričela s petjem božičnih pesmi v nedeljo 24. decembra ob pol-dvanajstih ponoči. — Na dan novega leta, v ponedeljek 1. januarja, pa bo služba božja izjemoma že ob štirih popoldne. Nato bo maša spet na nedeljo 7. januarja (Razglasenje Gospodovo) ob petih popoldne (izredna), redni maši pa v januarju na 14. in 28.

NEWCASTLE ima slovensko mašo na Silvestrovo, praznik sv. Družine (nedelja 31. decembra) ob šestih zvečer. Kraj kot običajno: Hamilton. Pred mašo bo prilika za spoved, po maši pa srečanje v dvorani.

SURFERS PARADISE bo imel praznično službo božjo v soboto 6. januarja ob osmi uri zvečer v cerkvi sv. Vincencija, Hamilton Avenue. BRISBANE bo na vrsti naslednji dan, nedelja 7. januarja, ob pol dvanajsti uri dopoldne. Kot navadno bo pred mašo prilika za zakrament sprave.

WAGGA-WAGGA bo imela slovensko mašo po dogovoru, kadar bodo tamkajšnji rojaki izrekli svojo željo.

VPISOVANJE ZA POUK V SLOVENŠČINI bo na državni šoli — Girls High School — Mona Street, Bankstown, v soboto 3. februarja dopoldne. Isti dan popoldne ob dveh bo v našem verskem središču v Merrylandsu vpisovanje v našo Slomškovo šolo. Starši naj gotovo poskrbijo, da bodo njihovi otroci obiskovali slovenski pouk, pa naj bo na gimnazijski ravni v Bankstownu, ali pa pri nas, kjer sprejemamo otroke od prvega do šestega razreda. Je velike važnosti, a zamujena prilika je zamujena za vselej.

"ŠTEFANOVANJE" bomo imeli v naši dvorani v torek 26. decembra s pričetkom ob sedmih zvečer. Za prireditev smo spet naprosili ansambel "Mavrica", ki bo skrbel za živahno plesno muziko. Naj se na tem mestu "Mavrici" tudi zahvalim, ker so nam igrali na dobrodelni večerji, 18. novembra, brezplačno.

POKOJNA: V soboto 25. novembra, na predvečer Kristusa Kralja, je v bolnišnici sv. Jožefa v Auburnu, NSW, sklenila svoje zemsko življenje IVANKA POTEPAJN r. Černe. Skoro eno leto je trpela za rakovo boleznijo in prestala dve operaciji. Rodila se je 1. februarja 1941 v Renčah pri Gorici kot hčerka Milana in Veronike r. Lukežič. Kot mlado dekle se je v Ljubljani izučila za šiviljo ter je ta poklic opravljala prav do svoje bolezni. V Avstralijo je prišla tri dni pred božičem 1960. V juniju 1965 se je v Paddingtonu poročila s Francem Potepanom, po rodu iz Male Bukovice.

Rodil se jima je sin Geoffrey, o katerem je pisal Kotiček naših mladih prejšnje številke, a pokojnica član-ka žal ni več brala. Toda štiri leta po poroki je mlado družino zadela huda nesreča: mož in oče Franc se je 28. avgusta 1969 smrtno ponesrečil na delu. Ivanka je ostala sama s malim sinkom. Težko je delala, da sta se preživela ter je sinu preskrbela tudi dobro izobrazbo. Zdaj pa je sin ostal brez matere, na katero je bil zelo navezan. — Pogrebno mašo za pokoj Ivankine duše smo imeli v naši cerkvi v sredo 29. novembra, pokopana pa je bila v grob svojega moža na Roockwood pokopališču.

Isti dan, na soboto 25. novembra, okrog pol dvanajstih dopoldne, je na svojem domu v Canley Vale (Sydney) izdihnil rojak ALOJZ ŽUŽEK. Rojen je bil 5. decembra 1927 v vasi Bač pri Knežaku kot sin Alojza in Ivane r. Fatur. V Avstralijo je prišel leta 1952. Dolga leta je bil zaposlen v oddelku za žico podjetja Lysah, nazadnje pa pri podjetju Trane, ki v Blacktownu izdeluje industrijske klimatske naprave.

Alojz zapušča tu brata Maksa, ki živi z družino v Fairfieldu, v Sloveniji pa še tri brate in dve sestri. Pogrebna maša je bila opravljena pri nas v petek 1. decembra, pokopan pa je bil v Liverpoolu.

Sorodnikom obeh pokojnih naše iskreno sožalje. Spomnimo se jih v molitvi, da jim izprosimo, če potrebujejo našo pomoč, čimprej doseči popolno srečo v Bogu.

KRST : Daniel Košorok, Mt. Druitt, N. S. W. Oče Ciril, mati Anita r. Franetič. Botra sta bila Mark in Irena Stariha. — Merrylands, 3. decembra 1989.

POROKA: Adrian Edward Ruiz, Guildford, NSW. rojen in krščen Montevideo, Urugvaj, sin Angela in Gladys, r. Iraneta, in Angelina Kučko, Prairie-wood, NSW, rojena in krščena v Ayr, Qld., hčerka Jožeta in Ane r. Denša. Priči sta bila Dennis Battistella in Tanya Spears. — Merrylands, 18. nov. 1989.

Novorojenčku, njegovim staršem in botrom, pa tudi našima novoporočencema iskrene čestitke!

P. VALERIJAN

*Hakor sonce skozi glaž gre,
glaž ta se ne razbije,
glej, tako je rojen bil
Jezus iz Marije.*

BOŽIČ je tu. Kakšen bo moj božič?

Vonj kadila, jaslíce, zasnežene poti, čar slovenskega svetega večera . . . Kako smo se pripravljali nanj. Za kolikere, ki so zapustili svoje domove, tega ni več.

A božič je.

In tudi v tujini je treba reševati "božični čar", ker nosi s seboj spomine na nekdanjo vero. Mnogim mor-
da rešitev, da najdejo stezo v svojo osebno vero.

Bo za praznike naš dom zares Betlehem?

Marija in Jožef sta iskala prenočišče, a "zanju ni bilo prostora". Mimohod Gospodov. Kako bi danes s častjo govorili o družini, ki bi bila tedaj sprejela v goste njo, ki je naslednjo noč rodila Odrešenika.

Pa ni imena. Našla sta samo hlev . . .

Bo tudi mimo naše hiše šel? Bo šel mimo mene ta sveti božični čas? /Franc Sodja CM/

Z VSEH VETROV

SLOVENSKA ZASTAVA je vihrala v počastitev našega narodnega praznika 29. oktobra (v izseljenstvu slavimo ta dan kot praznik slovenske zastave) nad mestno hišo ameriškega mesta Clevelanda, ki še vedno velja za "ameriško Ljubljano". Seveda je bila to res slovenska narodna zastava, brez rdeče zvezde, ki na njej predstavlja poyojni vsiljeni režim. Visela pa je po odloku clevelandskega župana Georga V. Vojnovicha, ki je po materini strani slovenskega rodu. Naj bo omejeno, da ima clevelandska mestna uprava kar precej slovenskih uslužbencev in nekateri med njimi so na dokaj visokih in odgovornih položajih.

SKORAJ POVSOD je čutiti spremembe in olajšave in več svobode. Na Kubi so dovolili mašo v zaporih po dolgih letih, prav od leta 1964. Duhovnik ni smel v zapore, kaj šele da bi za zapornike maševal. Zdaj pa je kubanska vlada s posebnim odlokom dala tovrstno dovoljenje. K prvi maši v Combinado del Este je prišlo dvajset kaznjencev. — Praški nadškof kardinal František Tomašek pa je v Rimu nedavno izjavil, da je tudi na Českoslovaškem "zadnji čas za toliko hvaljeno perestrojko". Tudi tam je že malo odjuge in ljudje postajajo nestrpni. — Središče redovne skupnosti m. Terezije iz Kalkute pa je demantiralo vest, da bodo sestre začele delovati tudi v Albaniji. Tja so trde komunistične oblasti komaj pustile m. Terezijo nedavno na grob staršev, kaj več pa za enkrat od njih ni pričakovati. Albanija je edina država, ki je uzakoniла brezverstvo in ga za enkrat tudi hoče držati.

FRANK J. LAUSCHE je gotovo najzaslužnejši in tudi najbolj poznani ameriški Slovenec. O njem smo tudi mi že večkrat pisali. Mož je zdaj dopolnil že 94 let svojega plodnega življenja. Pričel je kot clevelandski župan, postal dolgoletni guverner države Ohio in končno je bil dolgo let v Washingtonu kot eden najbolj priljubljenih ameriških senatorjev. Bil je celo kandidat za predsednika Združenih ameriških držav, pa je kandidaturo odklonil, ker iz spoštovanja do generala Eisenhowerja ni hotel biti njegov protikandidat. Je pa že velikokrat poudaril, da se nikoli ni sramoval povedati, da je slovenskega rodu. Vedno je rad poudaril, da je vse dobro, kar ima, prejel od svoje slovenske matere. K visoki življenjski obletnici mu tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo.

Senator Frank Lausche je po svojem namestniku, takratnem ameriškem konzulu v Melbourne, odkril

leta 1968 Baragov kip pred vhodom v naš Baragov dom verskega središča v Kew.

PROSTOVOLJNEGA DELA je po svetu gotovo zelo veliko, saj je toliko organizacij, ki zavisijo od pomoči dobrih ljudi. Zlasti na karitativnem polju, kjer ni posebnega sklada za plačevanje dela. Kanada je izdala o tem zanimive številke, ki so posnemanja vredne. Tam so prostovoljci v teku enega leta (od 1. novembra 1986 do 31. oktobra 1987) darovali skupnosti nič manj kot eno milijardo ur prostovoljnega dela. Ti prostovoljni delavci predstavljajo 27% kanadskega prebivalstva v starosti od petnajst let dalje. Skoraj dve tretjini prostovoljcev sta bili na prostovoljnem delu v tednu pred izvedbo te ankete. Polovica vseh teh prostovoljcev je polno zaposlena, polovica pa je brezposelnih ali upokoјencev, ki nočejo držati rok križem. Zanimivo je tudi, da je okrog 60% teh prostovoljcev ženskega spola.

TRETJI mednarodni krščansko-marksistični simpozij se je 21. oktobra končal po štirih dneh zasedanja v Klingenthalu pri Strasbourgu. Njegovo geslo je bilo zelo stvarno: Prispevek civilizacije h gradnji skupnega evropskega doma. Prejšnja dva simpozija sta bila v Ljubljani (1984) in Budimpešti (1986).

Po mnenju krščanskih opazovalcev je ta zadnji simpozij pomenil v primerjavi s prejšnjima dvema odločen korak naprej. Udeleženci iz Sovjetske zveze so bili v razpravah prejšnjih dveh srečanj ostri in nepopustljivi v okostenelosti stalinizma, zdaj pa so se odločno odmaknili od stalinizma ter so poudarjali le humanistične korenine marksizma. Celo upravnik moskovskega inštituta za znanstveni ateizem Viktor Garadja je priznal, da je prišlo do "kakovostne spremembe". Arab Ogli, član uredniškega odbora partijskega glasila SZ Komunist, pa je javno izjavil: "Komunizem je zagrešil mnoge zmote, ena najhujših pa je stalinizem." Za njega je stalinizem "sekularna religija" in ne bi smela nikoli zaživet.

ZDRUŽENI NARODI se zelo ukvarjajo z vprašanjem, kako bi zaščitili temeljne pravice otrok. O tem pripravljajo tudi posebno konvencijo. Mnoge države ne upoštevajo pravic mladoletnih. Oblasti se na razne načine znašajo nad njimi, če so jim le starši trn v peti.

Znana mednarodna organizacija Amnesty International (AI) je označila tri države, v katerih otroci najbolj trpijo zaradi neurejenih političnih razmer in surovosti oblasti. To so Južna Afrika, Gvatemala in Irak. Res pa je, da nihče natanko ne pozna razmer v raznih drugih državah Afrike in Azije, pa tudi v Bolgariji in Romuniji, kjer so raziskave o mučenju in pobijanju otrok povsem nemogoče. V svobodni svet prihajajo le zasebna poročila, katerim pa je verjeti.

Zbrani podatki AI potrjujejo, da po svetu na tisoče otrok zapirajo, mučijo, morijo in preganjajo, ker pripadajo določeni skupini ali gibanju oblastem neljubih oseb. V Iraku na primer je postalo preganjanje otrok "skoraj sistematična zadeva". Več sto otrok je enostavno izginilo v deželi med Evfratom in Tigrisom, mnogi so bili prodani kot pravi sužnji.

Kaj smo res že v dvajsetem stoletju?

EKOLOŠKE KRIZE današnjega sveta niso nekaj, kar lahko brez skrbi obidemo, je nedavno dejal papež Janez Pavel II. Teh kriz je vedno več in so vedno bolj pereče, da že naravnost pretijo svetovnemu miru. Edini način reševanja teh problemov je pri današnjem človeštvu. Tu se mora začeti, kjer tiči vzrok in izvor kriz. Žal je današnji svet poln sebičnosti, moderni človek hoče imeti vedno več – tudi na račun narave in življenjska razlika je prevelika in preboleča... Zato je želja prihodnjega dneva miru, ki ga Čerkev po vsem svetu oživlja vsakič na prvi dan leta in se mu torej bližamo, naj bi človeštvo iskreno razmislilo o svojem življenjskem načinu ter se vendarle zavedlo svoje velike odgovornosti do narave. Samo ljudje in nihče drugi lahko preprečijo ekološko uničevanje našega planeta.

SLOVENIJA je postala članica Evropske federacije za versko izobraževanje odraslih. Formalno je bila sprejeta na oktobrskem zasedanju v Innsbrucku v Avstriji. Dva Slovenca, dr. Rudi Koncilija iz Ljubljane in Jože Goličnik iz Maribora sta postala člana predsedstva. Ob tem je bilo poudarjeno, da je Slovenija prva dežela s področja Vzhodne Evrope, ki je postala redna članica te federacije. Lahko dodamo, da je nadškof dr. Šuštar še iz časa svojega delovanja v Švici soustvarjalec te mednarodne organizacije.

POLNOČNICA na televiziji iz Sovjetske zveze – saj se sliši kar neverjetno, a čudne stvari se dogajajo zadnji čas po tem našem svetu. Televizija litovske prestolnice Vilne bo za božič prenašala nadškofovo polnočnico iz tamkajšnje katoliške stolnice in dogovorjeno je, da ji bodo lahko sledili tudi Zahodni Nemci na prvem televizijskem programu ARD. Nov znak odpiranja Sovjetske politike proti Zahodu, pa tudi navznoter. Da ustreže nemškemu vernikom, bo nadškof Julijanas Steponavičius deloma pridigal tudi v nemškem jeziku.

Stolnico, iz katere bo prenos polnočnice, so ruske oblasti komaj nedavno vrnilo litovski katoliški Cerkvi. Od leta 1956 se v njej ni več vršilo bogoslužje, saj je bila po odvzetju spremenjena v umetnostno galerijo.

V **LONDONU** se je 3. oktobra pričela sodiščna razprava, ki so jo tudi naši avstralski novinarji krstili za "mammoth libel trial". Lord Aldington je tožil za-

radi razžaljenja časti. Na zatožni klopi sta sedela Nigel Watts in Grof Nikolaj Tolstoy, od katerega je Watts dobil podatke in ožigosal tožitelja kot "vojnega zločinca", ki je bil kriv vrnitve in smrti tisočev Kozakov in Jugoslovancev v mesecih po vojni leta 1945. O tem in zgodovinskih raziskavah tega žalostnega obdobja po Nikolaju Tolstoyu smo že svoj čas pisali. A eno je zgodovina, drugo je sodišče zaradi razžaljenja časti. Strahote nasilnega in zvijačnega vračanja (tudi slovenskih domobrancev iz Vetrinja) so znova prišle na dan, v časopise in v sodne akte. Lord Aldington jih ni tajil, zagovarjal pa se je, da ni mislil, da bodo vrnjenci masovno pobiti. Tudi je dokazoval, da je kot vojak samo vršil povelja britanske vlade, potrjena od svojih nadrejenih. Porotniki so sprejeli njegove dokaze nedolžnosti pri vračanju žrtev, izrekli svoj končni "not guilty" in mu s tem prisodili ogromno odškodnino treh milijonov.

Ne le v Londonu, na vseh straneh sveta so novinarji pisali o tem sodišču. Tudi naši avstralski so zadevo zasledovali. Zaključek člankov zdaj ob koncu sodišča je bil: zadeva je končana med tožiteljem in obtoženima, a četudi je Lord Aldington priznan za nedolžnega, s tem zadeva ne bo ostala le v sodnih aktih. Preveč povojnih krivic je prišlo na dan, da se ne bi v mnogih rojevali dvomi o britanski odgovornosti. Če je Lord Aldington samo vršil ukaze od zgoraj in so bili ti neodgovorni in nehumani ter so zakrivali smrt desetisočev – nekdo je za vse to kriv.

Tako je ta sodna razprava res povzročila prav to, kar je pred njo napovedal Grof Tolstoy: odprla je svetu vrata v tisto krvavo povojno obdobje, ki je tudi našemu narodu dalo toliko nedolžnih žrtev.

MED ZAPLETENE OKOLIŠČINE je ob neki priliki papež Janez Pavel II. zborovalcem srečanja omenil tudi "nevarnost, da mesta postanejo neprimerna za življenje". Kar mogoče. Poročila iz Južne Amerike govore o navalu v mesta kot o deroči reki. To povzroča krizo zaposlitve in stanovanj ter pomanjkanje najosnovnejših potrebščin za življenje. Tam bo leta 2000 že 75% vsega prebivalstva živelo v mestih.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Danes sem se pa jaz ojunačil in se spravil k pisanju. Veš, mama mi je obljubila, da te bomo za praznike obiskali, če bom napisal tole pismo. Par dni bomo preživel pri teti, ki je v Melbournu in nas vedno vabi. Obljubila nam je, da nas bo peljala tudi k slovenski polnočnici. Jaz še nikoli nisem bil pri slovenski polnočnici, ata in mama pa že dolgo ne. Vsi se že veselimo in upamo, da bo lepo vreme.

V šoli smo za konec šolskega leta priredili večkulturno božičnico, saj ima naš razred otroke kar šest najst različnih narodnosti. Jaz sem zapel slovensko pesem "Na planincih" in so mi vsi ploskali. Mama je bila ponosna name, da se nisem bal nastopiti.

Morda se res vidimo v Melbournu. Do takrat pa: Na svidenje — Mark Žigon, 12 let, Stawell, Vic.

V SVETI NOČI

V DALJAVI KLIC
KOT GLAS OVČIC:
NEMARA PASTIRJI GREDO
IN V BETLEHEM OVČICE NESÒ;
ČE NE, PA NEDOLŽNI OTROCI
BOŽIČNO PESEM POJO ...

V DALJAVI JE LUČ
PRETRGALA NOČ:
NEMARA ŽE TRIJE KRALJI GREDO
IN V BETLEHEM DAROVE NESÒ;
ČE NE, PA NAŠI LJUDJE GREDO
IN DETETU SVOJA SRCA NESÒ:
ZLATO — SVOJO VERO MOČNÒ,
KADILO — UPANJE SVOJE KREPKÒ,
IN MIRO — SVOJE TRPLJENJE GRENKÒ.

JANEZ PUCELJ

DRAGI OTROCI!

Že tolikokrat sem sklenil, da ne bom dal v Kotiček nobene NAGRADNE SLIKANICE več. In zakaj? Ker ni dovolj odziva. To se pravi, da se za mnoge otroke naročnikov MISLI trudim zama, ker se za Kotiček ne menijo. S tem je povedano, da se tudi starši ne potrudijo vzbuditi v svojih otrocih veselje do Kotička in sodelovanje.

Potem pa si mislim: nekaj otrokom bom pa s slikanico le napravil veselje. Tudi če ne sodelujejo in ne pišejo pisem Stričku — morda pa vseeno najdejo v vsaki številki MISLI to svojo stran in vedo, da je njihova. Da, samo za vas jo pripravlja striček in zopet je požrl svoj sklep ter vam za božične praznike pripravil NAGRADNO SLIKANICO. Trije angelčki s svečami, ki čakajo otroških rok z barvnimi svinčniki. Do desetega januarja bi rad dobil veliko teh slik, seveda v barvah. Najboljši umetnik bo nagrajen.

Zdaj pa le na delo, saj imate počitnice in časa na pretek. Vedite, da boste napravili s tem stričkom veliko veselje.

Vsem Kotičkarjem in njihovim staršem želim prav lepe in blagoslovljene praznike. — Striček

Niko je pojedel sam oba kosa torte. "Kaj nisi nič pomislil na sestrico?" mu očita mama. On pa: "Seveda sem, zato sem pa tako naglo jedel."

SPREMEMBE

v SLOVENSKEM NARODNEM ODBORU

Na letošnji proslavi narodnega praznika 29. oktobra 1989 je bilo dano naslednje sporočilo:

V preteklem letu so odšli iz vrst SNO v večnost kar štirje njegovi dolgoletni in zaslužni člani. To so bili Inž. Ladislav Bevc, Dr. Tine Debeljak, Ga. Danica Kernalc-Petričková in Dr. Ludvik Puš. Izpraznjega mesta so klicala po dotoku novih moči, zato so bili po dogovoru med predstavniki strank v Slovenski Narodni Odbor, v skupno politično predstavništvo demokratov v zdomstvu, imenovani naslednji rojaki:

Dr. Peter Klopčič iz Kanade,

Dr. Julij Savelij, Dr. Katica Cukjati

in G. Marjan Loboda pa iz Argentine.

Vsi navedeni so na imenovanja pristali in so tako postali polnopravni člani S. N. O.

Novim članom našega političnega predstavništva v svetu se za njihov požrtvovalni odziv iskreno zahvaljujemo in jim želimo obilo uspeha pri skupnem delu za slovenski narod.

Dr. Peter Urbanc,
tajnik S. N. O.

Rudolf Smersu,
predsednik S. N. O.

DOOLANDELLA, Qld. — V novembru nas tudi v Mislih vedno posebej spomnite na naše pokojne. Ta novembrski seznam umrlih Slovencev v Avstraliji je vedno daljši in nas opominja, da bodo enkrat v njem tudi naša imena . . . Tudi nas vedno prosite, naj sporočamo imena in podatke pokojnih, da bo matica mrtvih čim popolnejša. To me je nagnilo, da sem nabrala tale imena, ki jih na seznamu še ni.

MARICA BISA — njenega dekliskega imena pa žal ne vem — je bila rojena 23. maja 1919 v vasi Pasjek pri Ilirski Bistrici. Njen mož je bil Italijan in živeli so v Reki. V Avstralijo je prišla s sinom Danijelom leta 1965 ali tako nekako. Bila je menda izgnana zaradi italijanskega moža, ki so ga zaprli. Tam so ostale hčerke Nerina in Anica z družinami, ker so bile že odrasle. Tu je pokojna živela v Coorparoo v okolici Brisbana, sin Danijel pa zdaj s svojo družino živi v Brightonu. Zadnjih nekaj let je bila nepokretna in je bila na bolniškem vozičku v domu za onemogle v Sandgate. Bog jo je rešil trpljenja — umrla je 10. novembra letos. Pogrebna maša je bila v ponedeljek 13. novembra v cerkvi Srca Jezusovega v Sandgate, grob pa je Marica dobila na livadnem pokopališču v Redcliffe. Naj počiva v božjem miru!

Dobila sem tudi nekaj podatkov o rojaku, ki so ga našli mrtvega 30. julija letos v bušu ob Valley Highway blizu kraja Coominya. Vzrok smrti je bil strel v glavo in verjetno gre za samomor. Ime pokojnika je **STANKO AVGUST IVANČIČ**, rojen v februarju

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

1930 v državi Ohio, ZDA. Bil je najmlajši v družini šestih otrok. Oče Jožef in mati Roza r. Sercely (najbrž poamerikanjen priimek Šircelj - op. ur.) naj bi bila rojena v Avstriji, torej pred prvo svetovno vojno. Verjetno sta kmalu po njej emigrirala v Ameriko, a žal ne vemo, odkod; po obeh priimkih sodeč s Primorskega. Pokojnik je bil v Avstraliji okrog petindvajset let. Pred leti je živel v South Brisbane in se je tudi družil s Slovenci ter bil včlanjen v naše društvo "Planinka". Morda se je moral odseliti, ko so začeli podirati stanovanja, da pripravijo prostor za Expo. Kakšen pogreb je imel, mi ni znano, a bil je upepeljen 6. avgusta 1989. R. I. P.

V Matici pokojnih še nisem zasledila imena pokojne **ERNESTE CRAMBOFANOS r. MOZETIČ**. Njen rojstni kraj je Bilje pri Vipavi, kjer je bila rojena leta 1903. V Avstralijo so prišli leta 1951-52 ali tako nekako, če se ne motim, iz Egipta. Njen mož je bil grškega rodu. Imeli so eno hčerko, ki je imela ob prihodu v Avstralijo šestnajst let. Živelci so v Brisbanu (West End), zadnja leta pred smrtjo pa je bila pri svoji hčerki v Kenmore. Umrla je 25. avgusta 1982, žal pa ne vem, kdaj in kje je bila Ernesta pokopana. Naj ji Bog nakloni večni pokoj!

Prisrčno pozdravljeni in hvala za Misli, ki nam vedno povedo toliko novega. — **Marica Podobnik**

VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI

Izredno pomembna knjiga, ki je zdaj izšla tudi v slovenščini. Avtorji Matej Bor, Jožko Šavli in Ivan Tomažič prinašajo na 524 straneh nepretrgano vrsto dokazov, da smo Slovenci potomci slavnih Venetov. Lepa in res bogato opremljena knjiga, ki je bila 15. jun. letos slovesno predstavljena v Ljubljani, pomeni prelomnico v slovenskem in evropskem zgodovinske pisju.

Naročite jo pri upravi MISLI za ceno 30.— dolarjev, vključno navadna pošta. Zračna pošta po želji naročnika in z doplačilom.

Prva pošiljka knjig na upravo MISLI je že poslala in naročili smo novo. Upajmo, da ne bo potovala predolgo.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

LIGHTNING RIDGE, NSW — Veliko Slovencev v Avstraliji je v novembru srečalo dva mlada novinarja, ki baje pišeta za ljubljansko "Mladino". Pravijo, da sta prišla ob obletnici streljanja na Tokića pred jugoslovanskim konzulatom v Sydneyu.

V glavnem pa sta menda hotela ugotoviti, kakšno nevarnost za Jugoslavijo in jugoslovanski komunizem predstavlja jugoslovanska politična emigracija na peti celini. Enemu največjih sovražnikov jugoslovanskega terorja sta zaupala tole: "Zdaj sva se prepričala, da so bile vesti o nevarnosti protijugoslovanskih elementov v emigraciji zlagane. Zdaj lahko poročamo, da politični begunci ne predstavljajo nobene nevarnosti za Jugoslavijo. . ."

Avstralski Slovenec, kateremu sta novinarja to povedala, se je čutil pohvaljenega. Nasprotno pa se mi čutimo užaljene in prizadete. Dva mlada fant bosta namreč poročala, da je naša borba za svobodno Slovenijo in proti jugoslovanskemu komunističnemu terorju neuspešna, nepomembna in nikomur nevarna. Šla bosta domov, kjer bosta poročala, da mi ne predstavljamo nobene sile proti nasilju in izkoriščanju slovenskega naroda ter nobene moči za demokratično svobodno Slovenijo.

TO JE LAŽ! Sodeč po odzivu Slovencev v Avstraliji in drugod po svetu ima naša borba velik uspeh. Da tega novinarja nista videla, je morda kriva njih mladost in nerazgledanost, ali pa njuno politično prepričanje.

Mogoče nas hočejo s svojim poročanjem neutralizirati in razorožiti. Lev se ne razneži, če ga pokličeš: muc, muc. Samo muček prede, ko ga božaš.

So člani jugoslovanskega konzulata v Sydneyu

streljali na neučinkovito, nepomembno emigracijo? Celo nedoraslega fanta so se ustrašili . . .

Morda oni bolj poznajo boj emigrantov za svobodo in demokracijo. Posebno zdaj, ko se prebujajo ves svet, bi bila sramota, če se mi ne bi pridružili boju lastnega naroda. Nočemo pohvale novinarjev, ki trdijo, da naša moč ničesar ne predstavlja. Mi res ne streljamo, a v demokraciji se borimo z glasovi. In naš glas daleč seže.

Mogoče pa bosta novinarja le naredila nekaj za slovenstvo. Ko bosta poročala jugoslovanskim oblastem, da nismo nikomur nevarni, nam morda ne bo več treba iskati dovoljenja — tiste ene same vize, ki jo dajejo avstralskim Slovincem — za obisk rodne domovine.

In še nekaj: ali sta novinarja sporočila jugoslovanskim konzularnim organom, da ni treba streljati na otroke emigrantov, ker jugoslovanska emigracija v Avstraliji ni nevarna? — Cilka in Jože Žagar

Pismo sem objavil, že v dokaz, kako različno gledamo in čutimo Slovenci v svetu, četudi se potegujemo za isti cilj: svobodno Slovenijo. Sam imenovani novinarjev (Ivo Štambeker in Ervin Hladnik) nisem srečal in podatke za svoje poročanje gotovo nista dobila pri MISLIH. Sem pa osebno razumel, da hočeta pobiti le napačne predstave slovenskega režima, ki je dolga leta slikal emigracijo kot teroristično drhal, zmožno tudi atentatov. Moje mnenje je, da je režimu ravno strah pred ideološko silo Slovenije v svetu narekoval tako krivično in neresnično sliko politične emigracije. - Ur.

CARRINA, Qld. — V zadnjem "Glasu Planinke" je članek, ki govori o "Brisbanskih Slovincih". Prišel je izpod peresa avtorja članka tudi v viktorijanskem tisku. Brisbanski Slovenci smo ožigosani, da smo dvajset let zadaj za ostalimi Slovenci po širni Avstraliji.

Ne nameravam razdvajati nas v dve ali več struj, kot smo že tako ožigosani, temveč le objasniti vsem novincem v našem predelu najlepšega kraja na tem petem kontinentu, da nismo nikaka suha vejica slovenskega drevesa v Avstraliji — prej lahko simbol ostalih slovenskim organizacijam križem Avstralije. Saj "Planinka" je edina, katera ni klonila nikomur; in ni bilo važno, od kakšne smeri so bila navodila. Vodstvo naše "Planinke" je bilo eno zelo redkih v Avstraliji, da je

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

videlo tako daleč naprej; in je tudi lahko ponosno, posebno še danes, ravno zaradi izolacije z vodilno kliko doma, zaradi katere smo bili prisiljeni zapustiti prelepo Slovenijo.

Razumljivo, danes je politični položaj Slovenije čisto drugačen, kot je tudi po ostali Vzhodni Evropi. Tako je tudi Slovenija zamenjala zvezdo za lipov list in drugo leto marca meseca bodo v Sloveniji prve svobodne volitve. Zato je treba opustiti odn. pozabiti na stare nesporazume med seboj. Kot izgleda, ima avtor članka le podatke oz ene plati zvona, ko piše o malodušju, razcepljenosti in nezaupanju med nami.

Sedaj pa pogledajmo, če smo v resnici bili tako strahno prikrajšani v zadnjih dvajsetih letih, kot nam to očita avtor, ki živi tukaj le pičlih dvanajst mesecev. Gostovali so med nami: v marcu 1972 ansambel Slak, v oktobru 1973 Savski val, v avgustu 1974 Minores, v marcu 1975 je imel koncert sydneyški ansambel Ministranti, nato še ansambel Otavija Brajka in Planšarji. Sedaj se pa lahko tudi pobahamo, da smo imeli tukaj slovenske goste iz zamejske Koroške — Planinski sekstet nas je zabaval 17., 18. in 19. marca 1987 — katerih organizacije slovenskih društev v Viktoriji niso bile deležne. Z njimi je "Planinka" naredila ogromen dobiček, česar ni bilo pri ostalih gostovanjih iz Slovenije.

Dalje je "Planinka" priredila 12. julija 1969 dramo "Razvalina življenja", veliko vrtno veselico 12. decembra 1976, kjer je bil udeležen takratni senator g. Miša Lajovic, veseloigra "Špelca v Ljubljani" pa je bila izvedena 8. junija 1985. Poleg tega so bili še razni filmski večeri, šahovski turnirji in koncerti ob raz-

V SLOVENIJI imam nepremičnino, ki bi jo rada prodala ali zamenjala. Sicer še ne popolnoma dokončana hiša (vodno in električno napeljava že ima) je visokopritlična in na lepem kraju, osemnajst kilometrov iz Ljubljane proti Vrhniki (Podpeč, Jezero). Poslopje ima 360 kv. metrov, pripadajoče zemlje pa je za 765 kv. metrov.

Za podrobnejša pojasnila kličite lastnico na telefonsko številko (03)366 2034.

ličnih proslavah obletnic "Planinke".

To bi bil nekak opis dela "Planinke" na kulturnem področju v zadnjih dvajsetih letih, kar je odlično, če vzamemo v obzir nizko število rojakov in velike razdalje. To je edini vzrok, da nismo imeli prilike videti vsega tistega kot na jugu. Sicer pa nismo veliko zamudili.

Glede verjetnega obiska Avsenikov leta 1990: razumljivo, vsak Slovenec bi želel tudi videti žive Avsenike na odru in vsakemu izmed njih seči v roko. A je zopet tisto vprašanje: ali bo ansambel Avseniki pripravljen nastopiti tukaj s samo 50% dobička, v primerjavi Sydneya in Melbournea? "Planinka" nikakor ne more seči v svojo plitvo blagajno in poleg ogromnega dela vseh članov odbora in drugih pomagačev prirejati nekaj v lastno izgubo.

Z iskrenimi pozdravi, pa brez zamere — Jože Vah

* * *

Koristi ni, če mlin stoji in jezik molči!

/Aforizem Edbina Bojca/

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

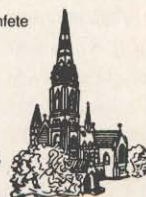
Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovačič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga
9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

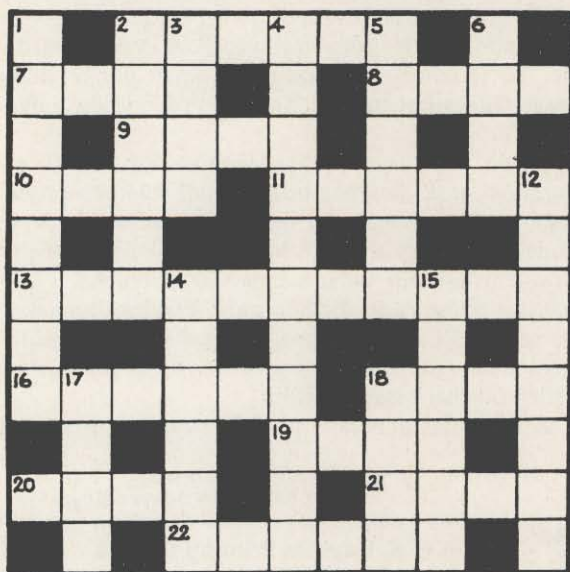
Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

SMEH
JE ZDRAV
CELÓ OB
SODOBNI
LJUDSKI
MODROSTI...
/Uvoženo k nam
iz Slovenije/

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 2. pomanjkanje, težava; 7. ena izmed barv; 8. žensko ime; 9. droben košček lesa; 10. važni del glave brani s pokrivanjem; 11. celina; 13. spremeni, preoblikovati; 16. tuj; 18. tudi po skoposti je po svetu znan; 19. moško ime; 20. ime moža iz stare zaveze, ki se je oženil z bratovo ženo in ni hotel otrok; 21. znan pridelek zelenjadnega vrta (v angleščini); 22. oljnata tekočina uporabna pri izdelavi barvil.

Navpično: 1. prazničen; 2. z eno umetniškig panog se ukvarja; 3. blodi, hodi okrog brez cilja; 4. spremeni, preoblikovati; 5. sinji, svetloplavi (tujka); 6. vrsta ribe; 12. tujka za pomočnika, navadno strokovno usposobljenega; 14. po slovnici zaznamuje le eno stvar, ne dveh ali več; 15. odkrit, pošten; 17. znani italijanski ognjenik; 18. z ustnicami izraža nezadovoljstvo.

Rešitev pošljite na uredništvo do 10. januarja!

Polica j ustavi precej vinjenega voznika: "Pihajte, prosim!" On pa: "Prav rad. Kje vas pa boli?"

+ Za svobodo je padlo toliko ljudi, da se sploh ne poberemo.

+ V socializmu se ljudje delijo na nosilce odlikovanj in nosilce posledic.

+ Včasih: KRI ZA SOCIALIZEM! Danes: KRIZA SOCIALIZMA!

+ Najprej je bila celica. Polagoma se je prek mnogo-celičarja iz nje razvil človek. Ko je začel misliti, so ga strpali nazaj v celico.

+ Razšli smo se z vero: nihče več nikomur ničesar ne verjame.

+ Revne dežele si lahko privoščijo le eno samo partijo.

+ Kako lepo je bilo, ko smo metalí ljudi iz partije! Zdaj pa kar sami izstopajo.

+ Delavski razred se pelje v raj v živinskih vagonih.

+ Človek je naše največje bogastvo. Imamo srečo, ker nam je uspelo prav ljudi izvoziti na konvertibilno področje.

+ Razvoj: Ded — socialistični heroj.

Oče — socialni delavec.

Sin — socialni primer.

+ Raziskava "Slovensko javno mnenje" kaže, da nam je uspelo ločiti Cerkev od države, ni pa nam uspelo ločiti božične potice in velikonočne šunke od komunistov.

REŠITEV križanke novembrske številke:

Vodoravno — 1. delodajalec; 7. teloh; 8. rosen; 11. Istra; 12. skraja; 14. jata; 16. kura; 19. Slovan; 22. stona; 24. kokoš; 25. deska; 26. pradomovina.

Navpično — 1. datelj; 2. lilast; 3. dihur; 4. Jurij; 5. list; 6. cena; 9. Osaka; 10. erar; 13. kasno; 15. avto; 17. unesti; 18. Ankara; 20. Laško; 21. vedro; 22. skop; 23. okna.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Lidija Čušin, Francka Anžin in Marija Špilar, Marko Orehovec, Slavko Koprivnik, Marija Senčar. — Žreb je tokrat izbral Marka Orehovca.

Misli, December 1989

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcela Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1989 so še na razpolago za ceno 30.–dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih in ponarodelih pesmi, ki jih pojemo navadno v veseli družbi. Izdal je pesmarico izseljenski duhovnik C. Turk v Nemčiji. Vredna je cene 5.– dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:

ANGIE — CHARLES — or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA .../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta ...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

